

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Readiness of Engineering Student at King Mongkut's Institute of Technology

Ladkrabang when Thailand Join ASEAN Economic Community: AEC

T137635

นางสาววรรณารถ แสงมณี

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2557

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

PCH
๒๒/๕๗
๒๕๕๗

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 137635
รับ เดือน ปี 13 ก.ค. 2558

1269606๗
.b.....
.i.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แหล่งเงิน เงินรายได้ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีงบประมาณ 2557

จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุน 130,000 บาท

ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี

ตั้งแต่ ตุลาคม 2556 ถึง กันยายน 2557

ชื่อ-สกุล หัวหน้าโครงการ และผู้ร่วมโครงการวิจัย พร้อมระบุหน่วยงานต้นสังกัด

รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณรณ แสงมณี สาขาวิชาวิทยาการจัดการ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า

1. นักศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยรวมการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.31)

2. นักศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมในทักษะแต่ละด้านดังนี้คือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ = 3.57 ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน = 3.33 ทักษะด้านวัฒนธรรม = 3.20 และทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร = 3.15

3. นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC แตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

5. นักศึกษาที่มีเพศ ภูมิลำเนาปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

6. เมื่อพิจารณารายด้านของทักษะ พบว่า นักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร และด้านวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

7. เมื่อพิจารณารายด้านของทักษะ พบว่า นักศึกษาที่เคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ขณะที่นักศึกษาที่มีระดับความรู้ด้าน AEC แตกต่างกัน มีทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การเตรียมความพร้อม, ตลาดแรงงาน AEC, วิศวกรรมศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Research Title: Readiness of Engineering Student at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang when Thailand Join ASEAN Economy Community: AEC

Researcher: Assoc. Prof. Dr. Woranat Sangmanee

Faculty: Administration and Management College, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Department: Industrial Business Administration Department, College of

Abstract

The purpose of this research were 1) To study readiness of engineering student at KMITL when Thailand join AEC. and 2) To investigate the relationship between personal factors, and the readiness of students for AEC labour market.

The studied sample includes 402 undergraduate engineering students who enrolled in classes at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang during the 2013 academic year. The research instrument to collect data was questionnaires. The statistics used were frequency, percentage, average (\bar{X}), standard deviation (S.D.), t-test, One-way Analysis of Variance (ANOVA). The hypothesis testing was set at the 0.05 and 0.01 level of significance. The results were as follows:

1. Student's readiness for AEC labour market was at a moderate level ($\bar{X} = 3.31$).
2. Student's readiness for AEC labour market was at a moderate level in each skill dimension: leadership ($\bar{X} = 3.57$), professional career and working capacity ($\bar{X} = 3.33$), culture ($\bar{X} = 3.20$), and language and communication ($\bar{X} = 3.15$).
3. Students who differed in years of study, level of English fluency, self preparation to the AEC labour market, and attitude on AEC, indicated statistically significant difference, at 0.01 level, on the readiness for AEC labour market.
4. Student who differed in knowledge level about AEC indicated no statistically significant differences on the readiness for AEC labour market.
5. Students who differed in gender, the immediate need to do after graduation, preference of places to work, experience on travelling or visiting any AEC, and birth place indicated no statistically significant differences on the readiness for AEC labour market.

6. For years of study factor, it was found that skill in professional career and working capacity, English fluency, and communication, and culture were statistically significant difference at 0.01 level, on the readiness for AEC labour market. ศึกษานี้พบว่าปีการศึกษาที่ต่างกัน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. Besides, the experience on travelling or visiting any AEC was also found statistically significant difference, at 0.01 level, on the readiness in the dimension English fluency and communication skill. Also, students differed in knowledge level about AEC was found statistically significant difference at 0.05 level, on the readiness in the dimension of professional career and working capacity.

Keywords: Readiness, AEC labour market, Engineering

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อจะใช้ผลการวิจัยให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน แก่ผู้สอน สถาบันการศึกษา และผู้เรียน อันจะทำให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยได้มีข้อมูลสำหรับ เพื่อใช้การเตรียมความพร้อมขณะเมื่อประเทศกำลังจะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเวลาอันใกล้มากขึ้น (พ.ศ. 2558) ดิฉันทั้งในฐานะอาจารย์ผู้สอน และผู้ทำวิจัย สามารถนำเอาข้อมูลที่เป็นผลจากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้รับทราบ ดิฉันมีความเชื่อมั่นว่างานวิจัยนี้จะสามารถเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ และปลูกฝังความใฝ่รู้ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของโลกปัจจุบันได้ดีให้กับผู้นำเอาข้อมูลจากงานวิจัยนี้ไปพัฒนาและประยุกต์ใช้

โอกาสนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณวิทยาลัยการบริหารและจัดการ ที่ให้ทั้งโอกาสและทุนสนับสนุน ในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.วินัย พุทธิกุล ที่ให้คำแนะนำหลายๆ ประการในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบคุณ นางสาวดารณี สลามเต๊ะ สำหรับความช่วยเหลือในการทำให้นางดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีอย่างราบรื่น

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจและเต็มใจ

รศ.ดร.วรรณารถ แสงมณี

ผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	5
1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของอาเซียน.....	6
2.2 สู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558: ก้าวเข้าสู่ความร่วมมือด้าน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	16
2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 วิธีการศึกษา	25
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	25
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	25
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
3.4 การกำหนดค่าตัวแปร.....	26
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	28
3.6.1 สถิติพรรณนา.....	28
3.6.2 สถิติอนุมาน.....	29
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา	34
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC.....	34
4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะ วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	41
4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะ วิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC.....	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	66
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	67
5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	67
5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์.....	69
5.1.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีต่อ การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทย เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	69
5.2 อภิปรายผล.....	71
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	84
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม.....	85

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA.....	32
3.2 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ.....	33
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	35
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการเตรียมความพร้อม ในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	42
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทย เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์.....	48
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทย เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน.....	49
4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีชั้นปีที่เรียนแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	50
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้า สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามภูมิภาคในปัจจุบัน.....	51
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี.....	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ.....	53
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน.....	54
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	55
4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน เป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	56
4.12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC.....	58
4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความรู้ด้าน AEC.....	61
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC.....	62
4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC แตกต่างกัน เป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	63
5.1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ตามลำดับที่.....	71
5.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการสรุปด้านต่าง ๆ ที่เป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	74
5.3 แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามีต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานในด้าน หรือในภาพรวม.....	75

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 แสดงถึงกรอบแนวความคิดในการวิจัย.....4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

AEC เป็นการพัฒนามาจากการเป็น สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of South East Asian Nations : ASEAN) ก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อ 8 สิงหาคม 2510 โดยมีประเทศผู้ก่อตั้งแรกเริ่ม 5 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ต่อมาในปี 2527 บรูไน ก็ได้เข้าเป็นสมาชิก ตามด้วย 2538 เวียดนาม ก็เข้าร่วมเป็นสมาชิก ต่อมา 2540 ลาวและพม่า เข้าร่วม และปี 2542 กัมพูชา ก็ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกลำดับที่ 10 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนเป็นกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคขนาดใหญ่ มีประชากร รวมกันประมาณมากกว่า 500 ล้านคน

สำหรับเสาหลักการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC)ภายในปี 2558 เป็นไปเพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ อย่างเสรี และเงินทุนที่เสรีขึ้น ต่อมาในปี 2550 อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้าน ต่าง ๆ พร้อมกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินมาตรการต่างๆ จนบรรลุเป้าหมายในปี 2558 รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้า โดยในอนาคต AEC จะเป็นอาเซียน+3 โดยจะเพิ่มประเทศ จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น เข้ามาอยู่ด้วย และต่อไปก็จะมีการเจรจา อาเซียน+6 จะมีประเทศ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และ อินเดีย ต่อไป (องค์ความรู้ประชาคมอาเซียน, www.thai-aec.com)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงเป็นการจัดสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เป็นตลาด และฐานผลิตเดียวที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี ดังนั้นการรวมกลุ่มประเทศเปลี่ยนเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดผลกระทบด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านแรงงาน โดยจะมีการถ่ายเทแรงงานฝีมือเพื่อให้สามารถทำงานในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น แม้ว่าหลายคนจะยังไม่เคยทราบว่าอาชีพที่มีโอกาสเป็นที่สนใจเมื่อถึงเวลาที่จะเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคืออะไร แต่อาชีพอิสระที่ได้มาตรฐานได้รับการรับรองสามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศแถบอาเซียนได้ทันที ไม่มีการปิดกั้น ตามที่ได้ตกลงไว้ ก็คือ แพทย์ พยาบาล บัญชี สถาปนิก วิศวกร ช่างสำรวจ ทันตแพทย์ ซึ่งภาษาที่จำเป็นในการสื่อสารคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษา และผู้ที่ต้องการหางานทำจำเป็นต้องตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก เมื่อเรียนจบปริญญาตรี ต้องใช้องค์ความรู้ที่เรียนมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะต้องเรียนรู้ และมีทักษะในการใช้งานในภาษาอังกฤษ รู้ภาษาจีน รู้ประวัติศาสตร์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีด้วย นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่งอาชีพที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเสนอ ข้อตกลงร่วมกัน คือ บุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยว

ในช่วงเวลาทั้งในปัจจุบันและจากนี้ไปประชาชนของกลุ่มประเทศ AEC ต่างก็ได้เห็นถึงความพยายามที่จะผลักดันและสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็งเพื่อพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งถึงเวลาแล้วที่ทุกคนภายในประเทศควรจะตระหนักถึงการเกิด AEC และเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเพื่อเปิดรับโอกาสอย่างเต็มที่ (นักศึกษาจบใหม่กับสิ่งที่นำไปใน AEC, กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ)

ความเข้าใจเจตนารมณ์ของ AEC Blueprint สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ โดยเสรีคือ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การค้าการลงทุนเสรี 4 ประการ ได้แก่ การค้าเสรี การบริการเสรี การลงทุนเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี โดยการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะต้องมีกฎ กติกา ที่ต้องปฏิบัติซึ่งทำให้มองไม่ชัดว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายใต้กรอบอาเซียนมีความได้เปรียบการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศที่เป็นอยู่อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อประเทศไทยและอาเซียนมีความตกลงทางการค้ากับประเทศอื่นๆ อีกเกือบทั่วโลก

ดังเป็นที่ยอมรับกันในโลกปัจจุบันซึ่งเราเรียกกันว่า โลกาภิวัตน์ ถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของสังคมโลกมากมาย อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมเทคโนโลยีนั้น นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาชีพที่สำคัญอย่างยิ่ง และเป็นแรงงานฝีมือที่จะยิ่งทวีความมีบทบาทเมื่อการเปิด AEC ดำเนินการ โดยเป็นหนึ่งในสาขาวิชาชีพที่ได้มีการทำความตกลงให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศกลุ่ม AEC ได้ ขณะเดียวกันประเทศไทยเองก็จำเป็นต้องใช้กำลังของบุคลากรกลุ่มนี้ เพื่อพัฒนาศักยภาพของการแข่งขันให้เจริญรุดหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งภาคอุตสาหกรรมถือเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความมุ่งหวังว่าผลการศึกษาที่จะได้รับจากงานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นการสะท้อนถึงความคิดเห็นที่มีต่อการเตรียมความพร้อมจากนักศึกษาที่กำลังจะมีอาชีพอยู่ในแวดวงของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องทางวิชาการควรจะได้รับทราบเพื่อปรับแนวทางให้สอดคล้องกับการศึกษา และแนวทางในการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อการปรับตัว และสามารถรับรู้ในข้อเท็จจริงที่กำลังจะเกิดขึ้น ในลักษณะสร้างสรรค์อันเป็นผลจากการที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ก็ย่อมเป็นประโยชน์แก่ทั้งตัวนักศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนสังคมและประเทศชาติในที่สุดนั่นเอง ทั้งนี้ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กลุ่มดังกล่าวถือเป็นตัวแทนกลุ่มหนึ่งที่จะต้องรีบเร่งเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นพวกเขาจึงจำเป็นต้องมีความรอบรู้ในสิ่งที่ตนเองจะต้องเผชิญ และปรับตัว เสริมสร้างจนสามารถตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานที่ตนเองจะต้องปฏิบัติในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยจำแนกนักศึกษาตาม เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1: นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2: นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3: นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4: นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5: นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6: นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7: นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8: นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9: นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10: นักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4. ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยทำการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อันได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ความรู้ด้าน AEC ทักษะคิดที่มีต่อการเปิด AEC ซึ่งอาจมีผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอกรอบแนวความคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1.1 แสดงถึงกรอบแนวความคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในช่วงเวลาของปีการศึกษา 2557 อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถรับทราบการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งมีประโยชน์ต่ออาจารย์ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันการศึกษาอื่น ๆ รวมทั้งกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงาน และความมั่นคงของมนุษย์ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1.7.1 **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในช่วงเวลาของปีการศึกษา 2557

1.7.2 **AEC** หมายถึง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มาจากคำเต็มว่า ASEAN Economic Community

1.7.3 **ปัจจัยส่วนบุคคล** หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนา ปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

บทที่ 2

ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวกับงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเนื้อหาของทฤษฎีและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยไว้หลายแนวคิด โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร วารสาร รายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องทั้งนี้ เพื่อให้สามารถกำหนดกรอบแนวความคิดที่จะใช้เป็นแนวในการศึกษา ได้ครอบคลุมและชัดเจนขึ้น ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญตามลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของอาเซียน
- 2.2 คู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558: ก้าวเข้าสู่ความร่วมมือด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือ อาเซียน (Association of South East Asian Nations : ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) ซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีจาก 5 ประเทศ ได้แก่ นายอาดัม มาลิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ตุน อับดุล ราซัค บิน ฮุสเซน รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ประเทศมาเลเซีย นายนาซิโซ รามอส รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ นายเอส ราชารัตนัม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และพันเอก (พิเศษ) ดร. ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพเสถียรภาพ และความมั่นคงปลอดภัยทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม การกินดีอยู่ดีบนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจากเจตจำนงที่สอดคล้องกันนี้ นำไปสู่การขยายสมาชิกภาพ โดยบรูไนดารุสซาลาม ได้เข้าเป็นสมาชิกในลำดับที่ 6 เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2527 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 7 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2538 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสหภาพพม่า เข้าเป็นสมาชิก พร้อมกัน เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2540 และราชอาณาจักรกัมพูชา เข้าเป็นสมาชิก ลำดับที่ 10 เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2542 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกรวมทั้งหมด 10 ประเทศ

ปฏิญญากรุงเทพฯ ได้ระบุวัตถุประสงค์สำคัญ 7 ประการ ของการจัดตั้งอาเซียน ได้แก่

(1) ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีวิทยาศาสตร์และการบริหาร

(2) ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงส่วนภูมิภาค

เอกสารนี้เป็น (3) เสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองเรื่องทางเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรมในภูมิภาค ยกเว้นด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (4) ส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
- (5) ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปของการฝึกอบรมและการวิจัย และส่งเสริมการศึกษา ด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- (6) เพิ่มประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายการค้า ตลอดจนการปรับปรุง การขนส่งและการคมนาคม
- (7) เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอกองค์การความร่วมมือแห่งภูมิภาคอื่นๆ และองค์การระหว่างประเทศ

นโยบายการดำเนินงานของอาเซียนจะเป็นผลจากการประชุมหารือในระดับหัวหน้ารัฐบาล ระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน ทั้งนี้การประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) หรือ การประชุมของผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นการประชุมระดับสูงสุดเพื่อกำหนดแนวนโยบายใน ภาพรวมและเป็นโอกาสที่ประเทศสมาชิกได้ร่วมกันประกาศเป้าหมายและแผนงานของอาเซียนในระยะ ยาว ซึ่งจะปรากฏเป็นเอกสารในรูปแบบต่างๆ อาทิ แผนปฏิบัติการ (Action Plan) แถลงการณ์ร่วม (Joint Declaration) ปฏิญญา (Declaration) ความตกลง (Agreement) หรืออนุสัญญา (Convention) ส่วนการ ประชุมในระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสจะเป็นการประชุมเพื่อพิจารณาทั้งนโยบายในภาพรวมและ นโยบายเฉพาะด้าน

อาเซียนได้ลงนามร่วมกันในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี 2563 หรือ ค.ศ. 2020 โดยสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้าน ในด้านการเมือง ให้จัดตั้ง “ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน” หรือ ASEAN Political Security Community (APSC) ด้านเศรษฐกิจให้จัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” หรือ ASEAN Economic Community (AEC) และด้านสังคมและวัฒนธรรม ให้จัดตั้ง “ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน” หรือ ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC) ซึ่งต่อมาผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้เร่งรัดการรวมตัวเป็นประชาคม อาเซียนให้เร็วขึ้นกว่าเดิมอีก 5 ปี คือ ภายในปี 2558 หรือ ค.ศ. 2015 โดยได้เล็งเห็นว่าสถานการณ์โลก เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อาเซียนจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถคงบทบาทนำในการดำเนิน ความสัมพันธ์ในภูมิภาค และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

สัญลักษณ์ของอาเซียน

สัญลักษณ์ของอาเซียนเป็นรวงข้าวสีเหลือง 10 มัด หมายถึง การที่ประเทศในภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง 10 ประเทศรวมกัน เพื่อมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจ เดียวกัน อยู่ในพื้นที่วงกลมสีแดง สีขาว และน้ำเงิน ซึ่งแสดงถึงความเป็นเอกภาพ มี ตัวอักษรคำว่า “asean” สีน้ำเงิน อยู่ใต้ภาพรวงข้าวอันแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกันเพื่อความ เติบโตทาง เศรษฐกิจ และความก้าวหน้าของประเทศสมาชิกอาเซียน สีทั้งหมดที่ปรากฏใน ลวดลาย ล้วนมีความหมายที่ลึกซึ้ง ไม่ว่าจะเป็นสีพื้นดิน สีฟ้า และสีน้ำเงิน ซึ่งแสดงถึงความสามัคคีและความสามัคคีกัน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญลักษณ์ของอาเซียน เป็นสีสำคัญที่ปรากฏในธงชาติของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและความก้าวหน้า สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ และสีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)

ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อปี 2550 ที่ประเทศสิงคโปร์ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียน ซึ่งเปรียบเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่จะวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขับเคลื่อนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้ โดยวัตถุประสงค์ของกฎบัตรคือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรอาเซียนจะเป็นสถานะนิติบุคคลแก่อาเซียน ในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Organization)

จุดเด่นประการหนึ่งของกฎบัตรอาเซียน คือ การที่ข้อบทต่าง ๆ ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้อาเซียนเป็นองค์กรที่ประชาชนเข้าถึง และเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนในประเทศสมาชิกมากยิ่งขึ้น กฎบัตรอาเซียน ประกอบด้วยบทบัญญัติ 13 บท รวม 55 ข้อย่อย อาจสรุปบทบัญญัติ ที่สำคัญของกฎบัตรอาเซียน ได้ ดังนี้

บทที่ 1 เป้าหมายและหลักการ (Purposes and Principles) ระบุเป้าหมายของอาเซียนและหลักการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสมาชิก ได้แก่ เป้าหมายการส่งเสริมสันติภาพ เสถียรภาพ ความสามารถในการแข่งขันของภูมิภาค ความกินดีอยู่ดีของประชาชน ความมั่นคงของมนุษย์การส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม การลดช่องว่างของการพัฒนาการส่งเสริมประชาธิปไตย การเคารพสิทธิมนุษยชน การพัฒนาอย่างยั่งยืน สิ่งแวดล้อม การศึกษา ยาเสพติด การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน เป็นต้น ส่วนหลักการ ได้แก่ เรื่องอำนาจอธิปไตย การไม่แทรกแซงกิจการภายใน หลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล และการเคารพความแตกต่าง เป็นต้น

บทที่ 2 สถานะบุคคล (Legal Personality) ให้อาเซียนมีสถานะบุคคล

บทที่ 3 สมาชิกภาพ (Membership) กำหนดกฎเกณฑ์ และกระบวนการในการรับสมาชิกใหม่ เช่น ต้องเป็นประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และได้รับการรับรองจากประเทศสมาชิกอาเซียนและต้องยินยอมผูกพันตามกฎบัตรและสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐสมาชิก รวมทั้งกำหนดสิทธิและหน้าที่ของรัฐสมาชิกไว้กว้างๆ คือรัฐสมาชิกจะมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตร และความตกลงต่างๆ ของอาเซียน รวมถึงหน้าที่ในการออกกฎหมายภายในเพื่อรองรับพันธกรณีด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 องค์กรของอาเซียน (Organs) ประกอบด้วย

1. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) เป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดนโยบายและมีการประชุมปีละ 2 ครั้ง
2. คณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ASEAN Coordinating Council) ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียน ทำหน้าที่เตรียมการประชุมสุดยอดอาเซียน ประสานงานระหว่าง 3 เสาหลัก เพื่อความเป็นบูรณาการในการดำเนินงานของอาเซียน และแต่งตั้งรองเลขาธิการอาเซียน
3. คณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN Community Council) สำหรับ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยผู้แทนที่แต่ละประเทศสมาชิกแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่ประสานงานและติดตามการดำเนินงานตามแนวนโยบายของผู้นำทั้งในเรื่องที่อยู่ภายใต้เสาหลักของตน และเรื่องที่เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหลายเสาหลัก และเสนอรายงานและข้อเสนอแนะในเรื่องที่อยู่ภายใต้การดูแลของตนต่อผู้นำ
4. องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (ASEAN Sectoral Ministerial Bodies) จัดตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
5. สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat) อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของเลขาธิการอาเซียน (Secretary General of ASEAN)
6. คณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representatives (CPR) to ASEAN) ที่กรุงจาการ์ตา โดยประเทศสมาชิกจะแต่งตั้งผู้แทนระดับเอกอัครราชทูตเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน ที่กรุงจาการ์ตา
7. สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ (ASEAN National Secretariat) จัดตั้งโดยประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ
8. องค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน (ASEAN human rights body - AHRB) มีหน้าที่ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค
9. มูลนิธิอาเซียน (ASEAN Foundation) มีหน้าที่สนับสนุนเลขาธิการอาเซียนและประสานงานกับองค์กรอื่นๆ ของอาเซียน

บทที่ 5 องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน (Entities Associated with ASEAN) ให้อาเซียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรต่างๆ ที่สนับสนุนหลักการและวัตถุประสงค์ของอาเซียนตามรายชื่อในภาคผนวกของกฎบัตรได้ โดยภาคผนวกจะแบ่งประเภทองค์กรดังกล่าวเป็น 5 ประเภท ได้แก่ 1) องค์กรรัฐสภา คือ สมัชชารัฐสภาอาเซียน (ASEAN Inter-Parliamentary Assembly- AIPA) 2) องค์กรภาคธุรกิจ 3) องค์กรภาคประชาสังคมที่ได้รับการรับรองโดยอาเซียน 4) กลุ่ม think tank และองค์กรด้านการศึกษา และ 5) องค์กรอื่นๆ โดยให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนในการปรับปรุงภาคผนวกตามข้อเสนอแนะของคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน หรือการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6 เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูต (Immunities and Privileges) ระบุหลักการกว้างๆ ในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูตแก่ 1) สำนักเลขาธิการอาเซียนและองค์กรอื่น ๆ ของอาเซียน 2) เลขาธิการอาเซียนและเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน และ 3) ผู้แทนถาวรของรัฐสมาชิก ณ กรุงจาการ์ตา และผู้แทนของรัฐสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมของอาเซียน เช่น เดินทางไปประชุม เป็นต้น โดยรายละเอียดให้เป็นไปตามข้อตกลงแยกต่างหากจากกฎบัตร

บทที่ 7 กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making) หลักทั่วไป คือ ฉันทามติ (Consensus) แต่มีข้อยกเว้นได้แก่ 1) กรณีที่ไม่มีแนวทางมติอาจส่งเรื่องให้ผู้นำตกลงกันว่าจะใช้วิธีการใดตัดสินใจ 2) กรณีที่มีข้อตกลงอื่นๆ ของอาเซียนอนุญาตให้ใช้วิธีการอื่นตัดสินใจได้ เช่น ปัจจุบันมีสนธิสัญญาว่าด้วยเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ให้ใช้คะแนนเสียง 2 ใน 3 ได้และ 3) กรณีที่มีการละเมิดพันธกรณีตามกฎหมายอย่างร้ายแรง ผู้นำมีอำนาจตัดสินใจด้วยวิธีการใดๆ ตามที่จะตกลงกันเพื่อกำหนดมาตรการลงโทษ นอกจากนี้ ยังให้มีความยืดหยุ่นในการผูกพันตามข้อตกลงต่าง ๆ โดยใช้สูตรอาเซียน ลบ X (ASEAN minus X สำหรับความตกลงทางเศรษฐกิจ ซึ่งหมายความว่าหากประเทศสมาชิกทุกประเทศมีฉันทามติเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ แล้ว ประเทศที่ยังไม่พร้อมก็อาจเลือกที่จะยังไม่เข้าร่วมได้

บทที่ 8 การระงับข้อพิพาท (Settlement of Disputes) 1) กำหนดในหลักการให้มีกลไกการระงับข้อพิพาท (Dispute Settlement Mechanism- DSM) สำหรับทุกเสาหลัก 2) ใช้การปรึกษาหารือ และการเจรจาในการระงับข้อพิพาทเป็นอันดับแรก 3) ให้คู่พิพาทสามารถเลือกใช้กระบวนการใดก็ได้ โดยอาจขอให้ประธานอาเซียน หรือเลขาธิการอาเซียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ยได้ 4) หากความตกลงเฉพาะกำหนด DSM ไว้แล้ว ก็ให้ใช้ DSM นั้น 5) หากข้อขัดแย้งไม่เกี่ยวข้องกับความตกลงของอาเซียนฉบับใดให้ใช้กลไกคณะอัครมนตรีที่จัดตั้งโดยสนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 6) หากไม่อาจหาข้อยุติในข้อขัดแย้งได้อาจยกเรื่องให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนตัดสินใจ 7) ให้เลขาธิการอาเซียนติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามคำแนะนำ/คำตัดสินจาก DSM ของประเทศสมาชิก และจัดทำรายงานเสนอผู้นำ 8) กำหนดให้นำเรื่องการไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ/คำตัดสินจาก DSM ให้ผู้นำพิจารณา และ 9) กฎบัตรไม่ตัดสิทธิของประเทศสมาชิกที่จะใช้รูปแบบการระงับข้อพิพาทตามกฎบัตรสหประชาชาติหรือกฎหมายระหว่างประเทศอื่น

บทที่ 9 งบประมาณและการเงิน (Budget and Finance) ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการงบประมาณที่เป็นไปตามมาตรฐานสากลและสามารถตรวจสอบได้ และกำหนดเรื่องงบการบริหารงานของสำนักเลขาธิการอาเซียน ซึ่งรัฐสมาชิกจะจ่ายเงินสนับสนุนเท่า ๆ กัน ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสามารถรับเงินสนับสนุนจากประเทศคู่เจรจาได้ แต่จะต้องไม่มีเงื่อนไขพิเศษ ทั้งนี้ กฎบัตรมิได้ระบุเรื่องกองทุนพิเศษต่างๆ เพื่อการดำเนินการของอาเซียน อาทิ การดำเนินกิจกรรมความร่วมมือ การลดช่องว่างการพัฒนา ฯลฯ เพราะเป็นเรื่องที่จะต้องมีการศึกษาและกำหนดวิธีระดมทุนที่เหมาะสมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 10 การบริหารงานและกระบวนการ (Administration and Procedure) 1) กำหนดให้ประธานของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน คณะมนตรีประสานงานอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน และคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน ตลอดจนองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาและองค์กรเจ้าหน้าที่อาวุโสตามที่เหมาะสมมาจากประเทศเดียวกัน (Single Chairmanship) เพื่อส่งเสริมให้การทำงานเป็นเอกภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 2) การเพิ่มบทบาทประธานในการ (ก) เป็นผู้ส่งเสริมผลประโยชน์ของอาเซียน และเป็นผู้ผลักดันการสร้างประชาคมอาเซียน (ข) เป็นผู้ส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางของอาเซียนในแง่การนำนโยบายของอาเซียนเข้าไปผนวกไว้ในนโยบายระดับชาติของรัฐสมาชิก และการส่งเสริมบทบาทของอาเซียนในการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศภายนอกภูมิภาค และ (ค) ทำให้อาเซียนสามารถจัดการวิกฤตการณ์และสถานการณ์เร่งด่วน ที่มีผลกระทบต่ออาเซียนได้อย่างทัน่วงทีและมีประสิทธิภาพ

บทที่ 11 อัตลักษณ์และสัญลักษณ์ของอาเซียน (Identity and Symbols) กำหนดให้อาเซียน มีหน้าที่ในการส่งเสริม 1) อัตลักษณ์ ซึ่งหมายถึงการสร้างความรู้สึกร่วมในการเป็นเจ้าของอาเซียนในหมู่ประชาชน และ 2) สัญลักษณ์ ได้แก่ คำขวัญ (วลียัตินันต์เดียว อัตลักษณ์เดียว ประชาคมเดียว) ธงและดวงตราอาเซียน วันอาเซียน (วันที่ 8 สิงหาคม ของทุกปี) และเพลงอาเซียน

บทที่ 12 ความสัมพันธ์กับภายนอก (External Relations) มีหลักการสำคัญ ดังนี้ 1) ให้อาเซียน เป็นผู้ผลักดันหลักในการรวมกลุ่มระดับภูมิภาคที่อาเซียนริเริ่มขึ้น และเน้นการเป็นศูนย์กลางของอาเซียนในโครงสร้างความสัมพันธ์ระดับภูมิภาค 2) ให้ประเทศสมาชิกพยายามหาทำที่ร่วมในเวทีระหว่างประเทศต่างๆ 3) กำหนดให้ประเทศผู้ประสานงาน (Country Coordinator) มีหน้าที่ประสานงานความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา หรือองค์กรระหว่างประเทศอื่น โดยมีคณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่ 3 หรือองค์กรระหว่างประเทศ (ASEAN Committees in Third Countries and International Organizations) เป็นผู้สนับสนุนการทำงาน โดยเฉพาะการส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศที่คณะกรรมการนั้นตั้งอยู่ 4) ให้รัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในฐานะองค์กรความร่วมมือเฉพาะสาขา เป็นผู้ดูแลความสอดคล้องและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน 5) ให้อำนาจคณะมนตรีประสานงานอาเซียนแต่เพียงองค์กรเดียวในการกำหนดสถานะความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการกับประเทศหรือองค์กรภายนอก โดยที่ประชุมรัฐมนตรีอื่นๆ สามารถเชิญประเทศหรือองค์กรภายนอกเข้าร่วมกิจกรรมได้เป็นครั้งคราว และ 6) ให้การรับรองเอกอัครราชทูตที่ประเทศอื่นแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนประจำอาเซียน

บทที่ 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย (General and Final Provisions) กำหนดเรื่องพันธกรณีของประเทศสมาชิกในการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้กฎบัตร และความตกลงต่าง ๆ ของอาเซียน การมีผลใช้บังคับของกฎบัตรเมื่อทุกประเทศให้สัตยาบันการภาคยานุวัติของประเทศสมาชิกใหม่ ซึ่งเป็นที่เข้าใจว่าจะเปิดให้เฉพาะประเทศติมอร์เลสเตเท่านั้น การแก้ไขกฎบัตร การทบทวนกฎบัตร 5 ปี เหนือจากกฎบัตรมีผลใช้บังคับหรือตามที่ผู้นำกำหนด การตีความกฎบัตร ซึ่ง HLTTF จะต้องหารือเรื่องคำไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลไกที่เหมาะสมต่อไป การกำหนดให้ความตกลงอาเซียนที่มีอยู่ในปัจจุบันมีผลใช้บังคับต่อไป และให้กฎบัตรมีผลเหนือกว่าความตกลงในกรณีที่มีความขัดแย้งกันกรณีสิทธิในทรัพย์สินของอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 กล่าวคือ หลังจากที่ประเทศสมาชิกครบทั้ง 10 ประเทศ ได้ให้สัตยาบัน กฎบัตร และการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 28 กุมภาพันธ์ - 1 มีนาคม 2552 ที่จังหวัดเพชรบุรี ประเทศไทย เป็นการประชุมระดับผู้นำอาเซียนครั้งแรก หลังจากกฎบัตรมีผลบังคับใช้

ประเทศไทยกับอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน ซึ่งก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 2510 มีพัฒนาการมาเป็นลำดับและไทยก็มีบทบาทสำคัญในการผลักดันความร่วมมือของอาเซียนให้มีความคืบหน้ามาโดยตลอด ดร. ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยในขณะนั้น มีบทบาทสำคัญในการเดินทางไปเจรจาไกล่เกลี่ยความขัดแย้งระหว่างมลายาและฟิลิปปินส์ เรื่องการอ้างกรรมสิทธิเหนือดินแดนซาบาห์และซาราวัก รวมทั้งการที่สิงคโปร์แยกตัวออกมาจากมลายา และได้เชิญรัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อีก 4 ประเทศ คือ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ มาหารือร่วมกันที่แหลมแท่น จังหวัดชลบุรีอันนำมาสู่การลงนามในปฏิญญากรุงเทพฯ เพื่อก่อตั้งอาเซียน ที่วังสราญรมย์ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 ไทยจึงถือเป็นทั้งประเทศผู้ร่วมก่อตั้งและเป็น ‘บ้านเกิด’ ของอาเซียน ต่อมาอาเซียนได้ขยายสมาชิกภาพขึ้นมาเป็นลำดับ โดยบรูไนดารุสซาลาม เข้าเป็นสมาชิกเป็นประเทศที่ 6 ในปี 2527 และภายหลังเมื่อประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เหลืออีก 4 ประเทศ คือ เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา ทบอยกันเข้าเป็นสมาชิกจนครบ 10 ประเทศ เมื่อปี 2542 นับเป็นก้าวสำคัญที่ไทยได้มีบทบาทเชื่อมโยงประเทศที่ตั้งอยู่บนภาคพื้นทวีปและประเทศที่เป็นหมู่เกาะทั้งหมดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีประเทศไทยเป็นจุดศูนย์กลาง ถึงแม้ว่าปฏิญญากรุงเทพฯ จะมีได้ระบุดังความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคง โดยกล่าวถึงเพียงความร่วมมือกันด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา การเกษตร อุตสาหกรรม การส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาค แต่อาเซียนได้มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจระหว่างประเทศในภูมิภาคลดความหวาดระแวงและช่วยเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และที่สำคัญไทยได้เป็นแกนนำร่วมกับอินโดนีเซียและประเทศสมาชิกอาเซียนดั้งเดิมในการแก้ไขปัญหาแกมพูชา รวมทั้งความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาผู้ลี้ภัยอินโดจีนจนประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและช่วยเสริมสร้างสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อไทยที่เป็นประเทศด้านหน้า

นอกจากนี้ ประเทศไทย โดยท่านอดีตนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชุน ก็มีบทบาทสำคัญในการผลักดันความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนให้มีความคืบหน้า โดยการริเริ่มให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ ASEAN Free Trade Area (AFTA) ขึ้นเมื่อปี 2535 โดยอาเซียนตกลงที่จะลดภาษีไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศุลกากรระหว่างกันให้เหลือร้อยละ 0-5 ในเวลา 15 ปี ซึ่งต่อมาได้ลดเวลาลงเหลือ 10 ปี โดยประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศ ได้ดำเนินการแล้วเสร็จในปี 2546 ในขณะที่ประเทศสมาชิกใหม่ 4 ประเทศ คือ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ดำเนินการเสร็จสิ้นในปี 2551

ต่อมาที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่บาห์ลีเมื่อปี 2546 ได้แสดงเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะสร้างประชาคมอาเซียน โดยมีการจัดทำแผนงานด้านต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว นำมาสู่การจัดทำกฎบัตรอาเซียน เพื่อวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของอาเซียน ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีกฎกติกาในการทำงานมีประสิทธิภาพ และเป็นองค์กรเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ทั้งนี้กฎบัตรอาเซียนได้เริ่มมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ประเทศไทยได้เข้าดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน และที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 ได้รับรองปฏิญญาชะอำ-หัวหินว่าด้วยแผนงานสำหรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในทั้ง 3 เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจ และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม เพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2558

ประเทศไทยกับการดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน

เมื่อเดือนกรกฎาคม 2551 ไทยเข้าดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนต่อจากสิงคโปร์ นับเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียน รวมทั้งอยู่ในช่วงเดียวกับที่คนไทย คือ ดร. สุรินทร์ พิศสุวรรณ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการอาเซียน ไทยจึงให้ความสำคัญต่อการวางรากฐานสำหรับการสร้างประชาคมอาเซียนเพื่อให้เป็นประชาคมที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ โดยการเสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกต่างๆ ของอาเซียนให้สามารถเข้าไปร่วมแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนได้อย่างทันท่วงที

นอกจากนี้ไทยได้ผลักดันให้กลไกใหม่ ๆ ของอาเซียนที่กำหนดไว้ในกฎบัตรอาเซียน สามารถดำเนินงาน ได้อย่างครบถ้วน ทั้งการจัดตั้งคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา คณะมนตรีประสานงานอาเซียน และคณะมนตรีประจำประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนและภาคประชาสังคมต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อช่วยกันสร้างประชาคมอาเซียน ดังจะเห็นได้จากริเริ่มให้มีการพบปะอย่างไม่เป็นทางการระหว่างผู้นำอาเซียนกับผู้แทนสมัชชารัฐสภาอาเซียนเยาวชนอาเซียนและภาคประชาสังคมอาเซียน ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 และครั้งที่ 15 ที่อำเภอชะอำ-หัวหินเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของไทยในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เป็น ‘ประชาคม เพื่อประชาชน’ ก็คือ การจัดตั้งกลไกสิทธิมนุษยชนอาเซียนเพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และองค์กรภาคประชาสังคมต่างๆ ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของประชาชนในภูมิภาค ซึ่งเป็นที่น่ายินดีที่เป้าหมายดังกล่าวได้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรมในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 ที่อำเภอชะอำ-หัวหิน เมื่อเดือนตุลาคม 2552 ซึ่งมีการประกาศจัดตั้ง คณะกรรมการสิทธิระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยสิทธิมนุษยชนขึ้นอย่างเป็นทางการ นับเป็นความสำเร็จประการหนึ่งที่ไทยในฐานะประธานอาเซียน ได้มีบทบาทสำคัญในการผลักดัน

นอกจากนี้ ในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายเรื่องการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 อาเซียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับประชาชนทั้งในเรื่องการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและรู้สึกเป็นเจ้าของประชาคมที่จะสร้างขึ้น ทั้งนี้ บทเรียนจากสหภาพยุโรปชี้ให้เห็นว่า ประชาคมจะไม่สามารถบรรลุผลได้หากประชาชนไม่ให้การสนับสนุน ดังนั้น ในช่วงเวลานับจากนี้จนถึงปี 2558 ประเทศไทย ได้พยายามผลักดันให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ (Community of Action) มีการเชื่อมโยงและติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างใกล้ชิด (Community of Connectivity) รวมทั้งเป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง (Community of People)

ประโยชน์ที่ไทยได้รับ

ในภาพรวมประเทศไทยได้รับประโยชน์เป็นอย่างมากจากความร่วมมือด้านต่างๆ ของอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์จากการที่ภูมิภาคมีเสถียรภาพและสันติภาพอันเป็นผลจากการอบความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักลงทุนต่างชาติเดินทางเข้ามาลงทุนและท่องเที่ยวในประเทศไทย การที่ประเทศไทยสามารถส่งออกสินค้าไปยังประเทศสมาชิกอาเซียนได้มากขึ้น และมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำลง รวมถึงการมีนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิกอาเซียนเดินทางมายังประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอันเป็นผลมาจากการมีกรอบความร่วมมือด้านเศรษฐกิจของอาเซียนและการที่ประเทศไทยสามารถแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น โรคระบาด โรคเอดส์ยาเสพติดสิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติ และอาชญากรรมข้ามชาติ อันเป็นผลมาจากการมีความร่วมมือทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียน ซึ่งหากไม่มีแล้ว ก็คงเป็นการยากที่ประเทศไทยจะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้โดยลำพัง

ในปัจจุบันอาเซียนเป็นคู่ค้าอันดับหนึ่งของไทย มีมูลค่าการค้าระหว่างกันกว่า 1.75 ล้านล้านบาทต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 19.2 ของมูลค่าการค้าทั้งหมดของไทย ในจำนวนนี้เป็น การส่งออกจากไทยไปอาเซียนร้อยละ 20.7 ของมูลค่าการค้าส่งออกทั้งหมด โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลมาตลอด

การรวมตัวกันอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นทางด้านเศรษฐกิจ ประกอบกับการขยายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน ช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้กับไทย โดยขยายตลาดให้กับสินค้าไทยจากประชาชนไทย 60 ล้านคนเป็นประชาชนอาเซียนเกือบ 600 ล้านคน ซึ่งไทยจะได้เปรียบประเทศสมาชิกอื่นเพราะมีที่ตั้งอยู่ใจกลางอาเซียน สามารถเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมและขนส่งในภูมิภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศไทยกับกฎบัตรอาเซียน

ประเทศไทยมีบทบาทนำในการจัดทำกฎบัตรอาเซียน โดยได้ผลักดันประเด็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนอาเซียนระหว่างการยกร่าง จนปรากฏอยู่ในกฎบัตรอาเซียน เช่น

1. การจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน
2. การให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนติดตามและรายงานการปฏิบัติตามความตกลงของรัฐสมาชิก
3. การจัดตั้งกลไกสำหรับการระงับข้อพิพาทต่างๆ ระหว่างประเทศสมาชิก
4. การระบุให้ผู้นำเป็นผู้ตัดสินว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อรัฐผู้ละเมิดพันธกรณีตามกฎบัตรอย่างร้ายแรง
5. การเปิดช่องให้ใช้วิธีการอื่นในการตัดสินใจหากไม่มีฉันทามติ
6. การให้ความสำคัญกับการส่งเสริม การศึกษาหารือระหว่างประเทศสมาชิกเพื่อแก้ไขปัญหาที่กระทบผลประโยชน์ร่วม ซึ่งทำให้มีการตีความหลักการห้ามแทรกแซงกิจการภายในที่อาเซียนยึดมั่นอยู่ให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น
7. การเพิ่มบทบาทของประธานอาเซียนเพื่อให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างทันท่วงที
8. การเปิดช่องทางให้อาเซียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรภาคประชาสังคมมากขึ้น
9. การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเช่น ให้มีการประชุมสุดยอดอาเซียน ปีละ 2 ครั้ง จัดตั้งคณะมนตรีเพื่อประสานความร่วมมือในแต่ละเสาหลัก และการมีคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา เพื่อลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการประชุมของอาเซียน

ประโยชน์ที่คาดว่าไทยจะได้รับจากการบังคับใช้ของกฎบัตรอาเซียน มีหลายประการ ได้แก่

1. ผลประโยชน์จากความร่วมมือต่างๆ ของอาเซียนมากขึ้น เนื่องจากกฎบัตรอาเซียนจะช่วยสร้างหลักประกันว่าประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ จะปฏิบัติตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันไว้แล้ว หรือมิฉะนั้นก็จะมีกลไกเพื่อทำให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติตามความตกลง
2. ความสามารถรับมือกับภัยคุกคามระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ไข้หวัดนก โรคระบาด ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหาโลกร้อนหรือปัญหายาเสพติด เนื่องจากกฎบัตรจะเสริมสร้างกลไกต่างๆ เพื่อให้ไทยและอาเซียนแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันการณ์มากยิ่งขึ้น
3. กฎบัตรอาเซียนจะช่วยส่งเสริมค่านิยมของประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของประเทศไทย เช่น การไม่ใช้กำลังในการแก้ไขปัญหา การยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย ธรรมชาติหลักนิติธรรม และสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์และการพัฒนาอย่างยั่งยืนนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. อำนาจการต่อรองที่เพิ่มขึ้นของประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกอาเซียนในเวทีโลก เนื่องจากกฎบัตรอาเซียนจะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและกติกาให้แก่อาเซียน และให้ประเทศไทยสามารถโน้มน้าวให้ประเทศนอกภูมิภาคช่วยแก้ไขปัญหาระดับโลกที่กระทบความเป็นอยู่ของประชาชนอาเซียน รวมทั้งประชาชนไทยได้อย่างมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น

2.2 คู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558: ก้าวเข้าสู่ความร่วมมือด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

“ประชาคมอาเซียน” เป็นเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ ๆ ระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาค เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรืออาจกล่าวได้ว่า การเป็นประชาคมอาเซียนคือการทำให้ประเทศสมาชิกรวมเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” มีความแข็งแกร่งและมีภูมิทัศน์ที่ดี สมาชิกในครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น

แรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงจัดตั้งประชาคมอาเซียนซึ่งถือเป็น การปรับปรุงและวางรากฐานของพัฒนาของอาเซียนครั้งใหญ่คือ สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ทำให้อาเซียนต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน และความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการไม่สามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะสาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐอินเดียได้ เพราะประเทศเหล่านี้ มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด

ประชาคมอาเซียนถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม 2546 จากการทำผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord) เห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน ภายในปี 2563 ต่อมาในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 12 ในเดือนมกราคม 2550 ที่เซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จเร็วขึ้นภายในปี 2558

ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยความร่วมมือ 3 ด้านซึ่งเปรียบเสมือนเสาหลักสามเสาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Political - Security Community - APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) เสาหลักแต่ละด้านมีวัตถุประสงค์ดังนี้

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community) อาเซียนมุ่งส่งเสริมความร่วมมือในด้านการเมืองและความมั่นคง เพื่อเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงของภูมิภาค เพื่อให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และสามารถแก้ไขปัญหาและความขัดแย้งโดยสันติวิธีอันไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อรองรับการเป็นประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนประเทศสมาชิกได้ร่วมจัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community Blueprint) โดยเน้น 3 ประการ คือ 1) การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จะร่วมกันทำเพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก ส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกัน เช่น หลักการประชาธิปไตย การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม การต่อต้านทุจริต การส่งเสริมหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล เป็นต้น 2) ส่งเสริมความสงบสุข และรับผิดชอบร่วมกัน ในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนที่ครอบคลุมในทุกด้าน ครอบคลุมความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในรูปแบบเดิม ซึ่งหมายถึง มาตรการสร้างความไว้วางใจ และการระงับข้อพิพาทโดยสันติเพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกัน โดยสงบสุขและไม่มีความหวาดระแวง นอกจากนี้ ยังขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติยาเสพติด การค้ามนุษย์ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติ และภัยธรรมชาติ และ 3) การมีพลวัต และปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอกกำหนดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบ ASEAN+3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ตลอดจนความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) อาเซียนจะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี 2558 โดยมีเป้าหมายอาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน และมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรีอาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4 ด้าน คือ 1) การตลาดและฐานการผลิตเดียว โดยจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรีรวมทั้งการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น ตลอดจนการส่งเสริมการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนให้เป็นรูปธรรม โดยได้กำหนดเป้าหมายเวลาที่จะค่อย ๆ ลดหรือยกเลิกมาตรการที่มีใช้ภายใน สำหรับประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศภายในปี 2553 เปิดตลาดภาคบริการและเปิดเสรีการลงทุน ภายในปี 2558 และเปิดเสรีการลงทุนภายในปี 2553 2) การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน) 3) การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ให้มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่างๆ เช่น ขอรริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration- IAI) เป็นต้น เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก และ 4) การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับประเทศภายนอกภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนมีท่าทีร่วมกันอย่างชัดเจน เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรีของอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่ายภายในภูมิภาคให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community) อาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวกันเพื่อทำให้ประชาชนมีการอยู่ดีกินดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความรู้สึกร่วมกันอันหนึ่งอันเดียว โดยมีความร่วมมือเฉพาะด้าน (functional cooperation) ภายใต้ประเด็นเชิงสังคมและวัฒนธรรมที่ครอบคลุมในหลายด้าน ได้แก่ เยาวชน การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สิทธิมนุษยชน สาธารณสุข วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม สตรี แรงงาน การขจัดความยากจน สวัสดิการสังคมและการพัฒนาวัฒนธรรมและสารสนเทศ การพลเรือน การตรวจคนเข้าเมือง และกงสุล ยาเสพติด การจัดการภัยพิบัติ และสิทธิมนุษยชน โดยมีคณะทำงานอาเซียนรับผิดชอบการดำเนินความร่วมมือในแต่ละด้าน

อาเซียนได้ตั้งเป้าการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนในปี 2558 โดยมุ่งหวังในการเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่เอื้ออาทร และแบ่งปันประชากรอาเซียน มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี และมีการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity)

เพื่อรองรับการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) ซึ่งประกอบด้วยความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development) 2) การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection) 3) สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights) 4) ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability) 5) การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building an ASEAN Identity) 6) การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap) โดยมีกลไกการดำเนินงาน ได้แก่ การประชุมรายสาขา (Sectoral) ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (Senior Officials Meeting) และระดับรัฐมนตรี (Ministerial Meeting) คณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Council) รวมทั้งการประชุมคณะกรรมการด้านสังคมและวัฒนธรรม (Senior officials Committee for ASEAN Socio-Cultural Community) (กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2554)

จากนั้นในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ที่อินโดนีเซีย เมื่อ 7 ต.ค. 2546 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงกันที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ

1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community: AEC)
2. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Socio-Cultural Pillar)

เอกสารนี้ 3. ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (Political and Security Pillar) อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำขวัญของอาเซียน คือ “One Vision, One Identity, One Community.” หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม

เดิมกำหนดเป้าหมายที่จะตั้งขึ้นในปี 2563 แต่ต่อมาได้ตกลงกันเลื่อนกำหนดให้เร็วขึ้นเป็นปี 2558 และก้าวสำคัญต่อมาคือการจัดทำปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Charter) ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม ปี 2552 นับเป็นการยกระดับความร่วมมือของอาเซียนเข้าสู่มิติใหม่ในการสร้างประชาคม โดยมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งทางกฎหมายและมีองค์กรรองรับการดำเนินการเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าวภายในปี 2558 ทำให้ในปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนมีจำนวนรวม 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย พม่า มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ลาว กัมพูชา บรูไน

สำหรับเสาหลักการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ภายในปี 2558 เป็นไปเพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ อย่างเสรี และเงินทุนที่เสรีขึ้น ต่อมาในปี 2550 อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้าน ต่าง ๆ พร้อมกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินมาตรการต่างๆ จนบรรลุเป้าหมายในปี 2558 รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้า โดยในอนาคต AEC จะเป็นอาเซียน+3 โดยจะเพิ่มประเทศ จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น เข้ามาอยู่ด้วย และต่อไปก็จะมีการเจรจา อาเซียน+6 จะมีประเทศ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และ อินเดีย ต่อไป (องค์ความรู้ประชาคมอาเซียน, www.thai-aec.com)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงเป็นการจัดสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เป็นตลาด และฐานผลิตเดียวที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี ดังนั้นการรวมกลุ่มประเทศเปลี่ยนเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดผลกระทบด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านแรงงาน โดยจะมีการถ่ายเทแรงงานฝีมือเพื่อให้สามารถทำงานในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น แม้ว่าหลายคนจะยังไม่เคยทราบว่าอาชีพที่มีโอกาสเป็นที่สนใจเมื่อถึงเวลาที่จะเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคืออะไร แต่อาชีพอิสระที่ได้มาตรฐาน ได้รับการรับรองสามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศแถบอาเซียนได้ทันที ไม่มีการปิดกั้น ตามที่ได้ตกลงไว้ ก็คือ แพทย์ พยาบาล บัญชี สถาปนิก วิศวกร ช่างสำรวจ ทันตแพทย์ ซึ่งภาษาที่จำเป็นในการสื่อสารคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษา และผู้ที่ต้องการหางานทำจำเป็นต้องตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก เมื่อเรียนจบปริญญาตรี ต้องใช้องค์ความรู้ที่เรียนมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะต้องเรียนรู้ และมีทักษะในการใช้งานในภาษาอังกฤษ รู้ภาษาจีน รู้ประวัติศาสตร์ และรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีด้วย นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่งอาชีพที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเสนอข้อตกลงร่วมกัน คือ บุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่ควรตระหนัก และได้รับการกล่าวถึง คือ เรื่องของสมรรถนะ ความรู้ ความสามารถในการบริการ การทำงานกับเพื่อนร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรับตัว ความยืดหยุ่นในการทำงาน บุคคลมีสมรรถนะคือบุคคลที่ทำงานเร็ว เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และพัฒนาสม่ำเสมอ เพราะฉะนั้นนักศึกษาและผู้ที่ต้องการหางานทำ จึงต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองเอาไว้ เมื่อเวลามาถึง เพราะหากความสามารถที่ตนเองมีเหนือกว่าคนอื่นซึ่งอยู่ในสายอาชีพเดียวกัน หนทางในการทำงานก็จะเปิดกว้างยิ่งขึ้น (อาชีพยอดฮิตในอนาคต, เดลินิวส์ออนไลน์ 18 มกราคม 2556)

ในช่วงเวลาทั้งในปัจจุบันและจากนี้ไปประชาชนจากทุกประเทศในกลุ่ม AEC ต่างก็ได้เห็นถึงความพยายามที่จะผลักดันและสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็งเพื่อพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งถึงเวลาแล้วที่ทุกคนภายในประเทศควรจะต้องตระหนักถึงการเกิด AEC และเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเพื่อเปิดรับโอกาสอย่างเต็มที่ (นักศึกษาจบใหม่กับสิ่งที่เป็นไปได้ใน AEC, กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ)

ความเข้าใจเจตนารมณ์ของ AEC Blueprint สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือโดยเสรีคือ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การค้าการลงทุนเสรี 4 ประการ ได้แก่ การค้าเสรี การบริการเสรี การลงทุนเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี โดยการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะต้องมีกฎ กติกา ที่ต้องปฏิบัติซึ่งทำให้มองไม่ชัดว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายใต้กรอบอาเซียนมีความได้เปรียบการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศที่เป็นอยู่อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อประเทศไทยและอาเซียนมีความตกลงทางการค้ากับประเทศอื่นๆ อีกเกือบทั่วโลก

บริบทการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีในกรอบของ AEC มี 2 ประเภท 1) การค้าบริการ (กรอบความตกลงการค้าบริการอาเซียน - ASEAN Framework Agreement on Services : AFAS) รวมทั้งการเคลื่อนย้ายตามธรรมชาติของการค้า/การลงทุน และ 2) การเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพตามข้อตกลงยอมรับร่วมกันด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) ซึ่งการเคลื่อนย้ายแรงงานทั้งสองประเภทนี้มีแตกต่างกัน กล่าวคือ

การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือตามการค้าบริการหรือ AFAS คือ การลด / ยกเลิกกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าบริการในอาเซียน ประกอบด้วย การค้าบริการ 4 ประเภท คือ 1) การขายบริการข้ามพรมแดน 2) บุคคลผู้ถือสัญชาติเดินทางไปให้บริการในต่างประเทศ 3) ผู้ให้บริการต่างชาติเข้ามาจัดตั้งธุรกิจให้บริการ และ 4) บุคลากรต่างชาติเดินทางไปให้บริการในต่างประเทศ ข้อจำกัดสำคัญของการค้าบริการคือ ไม่ใช่กับบุคคลต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเพื่อหางานทำ การขอสัญชาติ ถิ่นที่อยู่ หรือการจ้างงานที่เป็นการถาวร ดังนั้นในส่วนนี้เมื่อเข้าสู่ AEC แล้วนักธุรกิจยังต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศปลายทางทั้งกฎหมายเข้าเมืองและกฎหมายอื่นๆ และใช้ได้เฉพาะสาขาบริการเท่าที่ได้ตกลงกันเท่านั้น นอกจากนี้แท้จริงแล้ว การเคลื่อนย้ายแรงงานตาม AFAS ก็เหมือนกับความตกลงในด้านนี้ใน GATS และ WTO ที่มีสมาชิกทั่วโลกเพียงแต่ AFAS มีสาขาบริการที่ทำความตกลงแล้วไม่ต่ำกว่า 65 สาขา ในขณะที่ GATS และ WTO ยังไม่มีความคืบหน้า

ส่วนกรณีของ MRAs นั้นเป็นการอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพ โดยต้องเป็นการเคลื่อนย้ายเฉพาะแรงงานฝีมือและต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ใน MRAs ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาเซียนซึ่งปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามใน MRAs ไปแล้ว 7 วิชาชีพ คือ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก นักสำรวจ และนักบัญชี และ 1 กลุ่มอาชีพคือการท่องเที่ยว แต่อุปสรรคของการเคลื่อนย้ายแรงงานกลุ่มนี้ คือ 1) ต้องขึ้นทะเบียนวิชาชีพ (รับรองคุณสมบัติวิชาชีพ อาจต้องมีการทดสอบตามมาตรฐานที่กำหนด) ในประเทศปลายทาง 2) ต้องได้รับใบอนุญาตทำงานจากประเทศที่เข้าไปทำงาน 3) ต้องปฏิบัติตามกฎ/ระเบียบของประเทศที่เข้าไปทำงาน ซึ่งในกรณีของไทยเราระบุว่าต้องมีประสบการณ์ กล่าวคือ ไม่ใช่ผู้จบการศึกษาใหม่ เช่น พยาบาลต้องมีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี แพทย์ต้องมีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี เป็นต้น

การแสวงหาโอกาสจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามแนวทางของความต้องการแรงงานอยู่ที่ การวางแผนตลาดแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อลดความกดดันเรื่องการจ้างงานและการว่างงานของแรงงานมีการศึกษา(แรงงานระดับสูง) สามารถทำได้ทั้ง ตามข้อตกลง ASAF และ MRAs โดยควรเน้นการส่งเสริมการส่งออกแรงงานระดับวิชาชีพ 8 สาขาตามเงื่อนไข MRAs ซึ่งสิ่งที่ควรเตรียมพร้อมคือ ศึกษาตลาดแรงงานวิชาชีพในประเทศปลายทางเพื่อกำหนดประเทศเป้าหมายและเป้าหมายเชิงปริมาณ ขณะเดียวกันในเชิงคุณภาพต้องศึกษาเงื่อนไขการจ้างงานแรงงานต่างประเทศของประเทศเป้าหมาย ทั้ง MRAs และคุณภาพทางวิชาชีพที่ต้องการ และแก้ไขจุดอ่อนของแรงงานไทย โดยเฉพาะในเรื่องภาษาอังกฤษ และไอที (IT) เพิ่มจุดแข็งของคนไทยโดยการอบรมโดยตรงและโดยอ้อมให้มีคุณลักษณะ (Attributes) ต่างๆ ที่ภาคธุรกิจต้องการ เช่น มีระเบียบวินัย มีมนุษยสัมพันธ์ การทำงานเป็นทีม มีความทุ่มเทให้กับงาน เป็นต้น สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานตามข้อตกลง ASAF นั้น ก็อยู่ที่ต้องการขยายการค้าการลงทุนไปในประเทศอาเซียน เพื่ออาศัย ASAF เป็นพาหนะนำแรงงานระดับสูงของไทยออกสู่ตลาดอาเซียน

ดังเป็นที่ยอมรับกันในโลกปัจจุบันซึ่งเราเรียกกันว่า โลกาภิวัตน์ ถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของสังคมโลกมากมาย อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมเทคโนโลยีนั้น ภาคอุตสาหกรรมถือเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นความคิดเห็นที่ผู้ท้าววิจัยจะได้รับจากงานวิจัยชิ้นนี้ย่อมเป็นการสะท้อนถึงความคิดเห็นจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในแวดวงของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องทางวิชาการควรจะได้รับทราบเพื่อปรับแนวทางให้สอดคล้องกับการศึกษา และแนวทางในการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อการปรับตัว และสามารถรับรู้ในข้อเท็จจริงที่กำลังจะเกิดขึ้นในลักษณะสร้างสรรค์อันเป็นผลจากการที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก็ย่อมเป็นประโยชน์แก่ทั้งตัวนักศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนสังคมและประเทศชาติในที่สุดนั่นเอง ทั้งนี้ นักศึกษาในฐานะผู้ที่เป็ผลผลิตทางด้านวิชา และวิทยาการของความเจริญต่าง ๆ ย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องรีบเร่งเรียนรู้ถึงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นพวกเขาจึงจำเป็นต้องมีความรอบรู้ในสิ่งที่ตนเองจะต้องเผชิญ และปรับตัวเสริมสร้างจนสามารถตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานที่ตนเองจะต้องปฏิบัติในปัจจุบันและอนาคต

2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธิดารัตน์ โขศสุชาติ (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็น 1 ใน 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน และมีเป้าหมาย คือ 1) ตลาดและฐานการผลิตร่วม 2) การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน 3) การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค 4) การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอาจส่งผลกระทบต่อทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งจะได้รับประโยชน์เล็กน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ การเตรียมความพร้อมอย่างดีของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการในภาคเอกชนที่คงต้องเร่งปรับตัวเพื่อสร้างขีดความสามารถ เช่น การเร่งพัฒนาตราสินค้า การใช้เทคโนโลยีใหม่ในการผลิต และการพัฒนาในด้านนวัตกรรมใหม่ ๆ ซึ่งจะช่วยสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ของไทย ส่วนภาครัฐก็ควรทำความเข้าใจและประชาสัมพันธ์ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเตรียมมาตรการป้องกันเพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นได้ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

อรรวรรณ สีลวานิช (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับความรู้ของนักศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอาเซียน และการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ระดับชั้นปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 และ 3 ที่เรียนที่รังสิต จำนวน 63 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุโดยเฉลี่ย 20 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปที่สื่อได้นำเสนอต่อสาธารณะอยู่อย่างสม่ำเสมอ ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกของการเคลื่อนย้ายแรงงาน และข้อตกลงที่อาเซียน ได้จัดทำขึ้นเพื่อเตรียมสำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในปี พ.ศ. 2558 ได้ถูกต้องนัก ค่าเฉลี่ยรวมของทัศนคติเกี่ยวกับการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน คือ ด้านความเปลี่ยนแปลงของระบบงาน ด้านเวลาทำงาน ด้านรายได้ และด้านความหลากหลายของแรงงานที่จะอพยพเข้าประเทศ ทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ ด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในระดับอาเซียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อเตรียมตัวนักศึกษาอย่างชัดเจนและจริงจัง เพื่อนักศึกษาที่จะก้าวมาเป็นผู้นำของสังคมในอนาคตจะได้มีความพร้อมรับเป็นผลดีและเป็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

นางพรนารี โสภานูตร (2555: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม สาขาอุตสาหกรรม ระดับภาคีวิศวกร เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะในปัจจุบัน ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม สาขาอุตสาหกรรม ระดับภาคีวิศวกร 2) ศึกษาสมรรถนะที่ต้องการ เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 3) นำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะ ให้พร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการทอแบบสอบถาม ผู้ประกอบการวิชาชีพ และผู้บริหารองค์กร จำนวน 530 ชุด อัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 46.79 2) สนทนากลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ จำนวน 3 ท่าน 3) สัมภาษณ์คณาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิทางวิศวกรรมอุตสาหกรรม จำนวน 4 ท่าน

ผลการศึกษาประกอบด้วย 1) สมรรถนะในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านค่านิยม ด้านความรู้ และด้านทักษะ 2) ความต้องการสมรรถนะเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความต้องการสมรรถนะในระดับสูงทุกด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านค่านิยม และด้านทักษะ ทั้งนี้ช่องว่างสมรรถนะสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ทักษะภาษาต่างประเทศ หลักการตลาด การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การบูรณาการวิธีการทางวิศวกรรมอุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์และการเงิน และการจัดการความเสี่ยง 3) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะตามองค์ประกอบของกระบวนการการเรียนรู้ในผู้ใหญ่ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาสมรรถนะควรเริ่มต้นที่การอบรมให้ความรู้ในแนวทางปฏิบัติงานทั้งเชิงเทคนิค และเชิงการบริหาร เพื่อให้บุคลากรเข้าใจตนเองและพัฒนาตนเองตามความต้องการ สิ่งที่เป็นแรงจูงใจให้เกิดความพร้อมจะเกิดจากแรงจูงใจทั้ง ที่เป็นตัวเงินและความพอใจในงาน บรรยากาศควรเป็นบรรยากาศการทำงานจริง การวางแผน ควรเน้นการแลกเปลี่ยนกับผู้ที่มีประสบการณ์ การวินิจฉัย ควรเน้นเปิดโอกาสให้ได้มีส่วนร่วมในการวินิจฉัย การกำหนดวัตถุประสงค์ควรให้สอดคล้องกันระหว่างเป้าหมายส่วนบุคคลและเป้าหมายองค์กร การออกแบบแผนการเรียนรู้ ควรเน้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการออกแบบ กิจกรรมการพัฒนาใช้ทั้งการฝึกอบรมในงาน การมอบหมายงานจริงให้ปฏิบัติ การประเมินผลควรประเมินทั้งผลลัพธ์เปรียบเทียบกับเป้าหมาย และประเมินพฤติกรรมระหว่างการพัฒนา

ข้อเสนอแนะ มีดังนี้ 1) ข้อเสนอแนะต่อองค์กร ได้แก่ องค์กรควรให้ข้อมูลว่าการพัฒนาสมรรถนะมีความจำเป็นต่อองค์กร และต่อความก้าวหน้าของพนักงานอย่างไร โดยคำนึงถึงแรงจูงใจที่เหมาะสมเป็นรายบุคคล และเน้นการมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนา 2) ข้อเสนอแนะต่อนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ กระบวนการพัฒนาสมรรถนะควรมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา และเน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ทำงาน ทั้งนี้เพื่อลดแรงต่อต้าน นักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ควรดำเนินกระบวนการพัฒนาสมรรถนะ โดยให้ผสมกลมกลืนไปกับกระบวนการทำงาน 3) ข้อเสนอแนะไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม สาขาอุตสาหกรรม ได้แก่ การเร่งรัดความรู้เฉพาะทางที่ตนเองมีความถนัด ความสามารถทาง ภาษาอังกฤษประกอบกับการสร้างความสมดุลระหว่างความรู้เชิงเทคนิค ทักษะการบริหารงาน - การสื่อสารและทัศนคติให้สอดคล้องกับความต้องการในงาน และสภาพแวดล้อมขององค์กรที่อาจมีความหลากหลายของกำลังคนเพิ่มขึ้น จากการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 4) ข้อเสนอแนะต่อสถาบันการศึกษา สถาวิศวกร และหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ สถาบันการศึกษาควรมุ่งเน้นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งก่อให้เกิดค่านิยม ทัศนคติที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม และตอบสนองพลวัตทางสังคมของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยสถาวิศวกรควรส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่าง ผู้ประกอบวิชาชีพรุ่นใหม่ กับผู้ประกอบวิชาชีพที่ประสบความสำเร็จให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงประสบการณ์ แนวคิด และทัศนคติ ทั้ง ในประเทศและระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน นอกจากนี้หน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงแรงงาน หรือกระทรวงอุตสาหกรรม ควรยกระดับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบวิชาชีพให้ชัดเจน เช่น การจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบวิชาชีพร่วมกัน 5) ข้อเสนอแนะต่อการศึกษาครั้งต่อไป ได้แก่ การศึกษาครั้งต่อไปควรเน้นเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรม โดยคำนึงถึงสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลที่ระบุระดับความจำเป็นเร่งด่วนได้ รวมทั้งการนำผลการศึกษาไปใช้ศึกษาเปรียบเทียบผลการนำไปใช้ระหว่างกลุ่มผู้ประกอบวิชาชีพคนไทย และผู้ประกอบวิชาชีพต่างชาติในประเทศไทยต่อไป

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อรับทราบถึงการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การกำหนดค่าตัวแปร
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ช่วงเวลาปีการศึกษา 2556 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 402 ราย โดยเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ โดยแบบสอบถามได้ถูกแจกให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คำถามที่ใช้ในแบบสอบถามเป็นคำถามแบบปิด ที่กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ข้อความทางวิชาการ ตำราวิชาการ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาและวัตถุประสงค์
2. จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้านำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามดังกล่าวมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ตอน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคในปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของริน ลิกิ์ท (Rinses Likert) (พวงรัตน์ ตรีรัตน์.2543:107-108) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
เห็นด้วยมากที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะค้นหาข้อมูลโดยจะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบคือ

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามไปยังประชากรที่ทำการวิจัยคือนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

เป็นข้อมูลที่ได้จากการ ค้นคว้า รวบรวม จากงานวิจัย บทความ วารสาร เอกสารการสัมมนา สถิติในรายงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นส่วนประกอบในเนื้อหาและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การกำหนดค่าของตัวแปร

ในส่วนของแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษาค่าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดค่าของตัวแปรมาตรวัดของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยแบ่งระดับเจตคติเป็น 5 ระดับ ตามคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543:107-108)

- 4.500 - 5.000 หมายถึง ระดับของการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อไทยเข้าสู่ AEC มากที่สุด
- 3.500 - 4.499 หมายถึง ระดับของการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อไทยเข้าสู่ AEC มาก
- 2.500 - 3.499 หมายถึง ระดับของการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อไทยเข้าสู่ AEC ปานกลาง
- 1.500 - 2.499 หมายถึง ระดับของการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อไทยเข้าสู่ AEC น้อย
- 1.000 - 1.499 หมายถึง ระดับของการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อไทยเข้าสู่ AEC น้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจะใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2541: 74)

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.000 – 0.999 หมายถึง ระดับของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ไม่แตกต่างกันมาก

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 1.000 ขึ้นไป หมายถึง ระดับของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ แตกต่างกันมาก

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตอบกลับคืนมาได้แล้วนำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ จากนั้นนำมาตรวจการให้คะแนนและนำผลคะแนนมาทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อศึกษาว่า การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขึ้นอยู่กับตัวแปรใดเป็นสำคัญ โดยมีวิธีการดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนและจำนวนของแบบสอบถามที่ได้กลับมาก
2. นำแบบสอบถามที่มีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์และแปลผลโดยใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และ One-way ANOVA โดย

แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นคำถามข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้าง

แม้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC โดยนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละ (Percentage) ของตัวแปร

แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการนำมาเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การทดสอบค่า t-test และ One-way ANOVA

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

3.6.1 สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูลที่ได้รับรวบรวมมาจากกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษา ได้แก่

3.6.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 ในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ค่าจำนวนที่คำนวณ}}{\text{ค่าจำนวนทั้งหมด}} \times 100 \quad (3.2)$$

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สำหรับแบบสอบถามในตอนที 3 ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (พงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 137-142)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3.3)$$

เมื่อ	\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
	n	หมายถึง	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
	$\sum X$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลต่างๆ ร่วมกับค่าเฉลี่ยในแบบสอบถามตอนที่ 3 เพื่อแสดงถึงลักษณะการกระจายของคะแนน โดยใช้สูตร (พงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543: 143) ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$S.D = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \quad (3.4)$$

เมื่อ	S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	X	หมายถึง	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	n	หมายถึง	จำนวนของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2 สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้สรุปถึงลักษณะของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคในปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC มีผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างดังนี้

3.6.2.1 การวิเคราะห์โดยวิธี t-test ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้น 2 กลุ่ม คือ เพศ ภูมิภาคในปัจจุบัน การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน และความรู้ด้าน AEC (Independent t-test) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540:162-163) โดยใช้ทดสอบสมมติฐานวิจัยดังต่อไปนี้

1. เปลี่ยนสมมติฐานวิจัยเป็นสมมติฐานสถิติ

2. สมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบ

$H_0 : \mu_1 = \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน

$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 แตกต่างกัน

3. สถิติที่ใช้ทดสอบ

กรณีที่ 1 เมื่อ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\overline{X}_1 - \overline{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{S_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}} \quad (3.5)$$

เมื่อ

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \quad (3.6)$$

$$S_i^2 = \frac{\sum x_i^2 - \frac{(\sum x_i)^2}{n}}{n_i - 1} \quad (3.7)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีที่ 2 เมื่อ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (3.8)$$

โดยมี

$$df, v = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}} \quad (3.9)$$

4. การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ V หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า p-value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า t มากกว่าค่า t ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p-value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 \neq \mu_2$ หรือ ค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ V แล้วแต่กรณี หรือถ้ามีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 = \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

การที่จะเลือกใช้สูตรกรณีที่ 1 หรือ 2 นั้น จำเป็นต้องทดสอบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ หรือไม่ โดยทำการทดสอบโดยใช้ F-test ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

สมมติฐานสถิติ

$$H_0 : \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$H_0 : \sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2} \text{ เมื่อ } S_1 > S_2, \quad df = (n_1 - 1), (n_2 - 1) \quad (3.10)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\text{หรือ} \quad F = \frac{S_2^2}{S_1^2} \text{ เมื่อ } S_2 > S_1, \quad df = (n_2 - 1), (n_1 - 1) \quad (3.11)$$

การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

3.6.2.2 การวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA (Analysis of variance) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (Independent Sample) คือ ชั้นปีที่เรียน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC แล้วทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้สูตร One-way ANOVA

ขั้นตอนการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA มีดังต่อไปนี้

1. เปลี่ยนสมมติฐานวิจัยเป็นสมมติฐานสถิติ
2. สมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบโดยวิธี One-way ANOVA คือ
 - H_0 : ค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน
 - H_1 : ค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกัน

หรือ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$$

$$H_1 : \mu_i \neq \mu_j, \text{ เมื่อ } i \neq j$$

$$; i, j = 1, 2, \dots, k$$

3. สถิติที่ใช้ทดสอบ (บุญชม ศรีสะอาด 2535: 116)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad (3.12)$$

สูตรสำหรับการวิเคราะห์ค่าต่าง ๆ แสดงในตารางที่ 3.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA

Source of Variation	Degree of freedom	Sum Square	Mean Square	F
Between Groups	$k - 1$	$SS_b = \sum_{j=1}^k \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{n}$	$MS_b = \frac{SS_b}{k - 1}$	$F = \frac{MS_b}{MS_w}$
Within Group	$n - k$	$SS_w = SS_T - SS_b$	$MS_w = \frac{SS_w}{n - k}$	
Total	$n - 1$	$SS_T = \sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} x_{ij}^2 - \frac{T^2}{n}$		

เมื่อ k คือ จำนวนกลุ่ม
 n คือ ขนาดตัวอย่างทั้งหมด
 n_j คือ ขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างที่ j
 T_j คือ ผลรวมของคะแนนทุกตัวในกลุ่มตัวอย่างที่ j
 T คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 x_{ij} คือ คะแนนแต่ละตัว

4. การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ $= \alpha$

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ 3.1 $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า p-value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า F มากกว่าค่า F ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p-value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่าค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ 3.1 $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ ถ้ามีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่าค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

สำหรับการใช้สถิติทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.2 คือ

ตารางที่ 3.2 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1: นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 2: นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 3: นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 4: นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 5: นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 6: นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 7: นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 8: นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 9: นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 10: นักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทั้งหมดจำนวน 402 ราย ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้และผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคในปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคในปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 402 ราย ซึ่งได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคในปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC รูปแบบการเตรียมความพร้อม แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เนื้อหาข้อมูลที่ต้องพัฒนาปรับปรุง ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งตามปัจจัย
ส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	288	71.64
หญิง	114	28.36
รวม	402	100.00
2. ชั้นปีที่เรียน		
ชั้นปีที่ 1	77	19.15
ชั้นปีที่ 2	33	8.21
ชั้นปีที่ 3	103	25.62
ชั้นปีที่ 4	189	47.01
รวม	402	100.00
3. ภูมิลำเนาปัจจุบัน		
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	183	45.52
ต่างจังหวัด	219	54.48
รวม	402	100.00
4. เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี		
ทำงานทันที	250	62.19
เรียนต่อ	52	12.94
ทั้งทำงานและเรียนต่อควบคู่กันไป	100	24.88
รวม	402	100.00
5. เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ		
ทำงานในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล	287	71.39
กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม	67	16.67
ทำงานในต่างประเทศ	48	11.94
รวม	402	100.00
6. การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน		
ไม่เคย	255	63.43
เคย	147	36.57
รวม	402	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการรวมงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
7. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ		
ไม่ดี	76	18.91
ปานกลาง	251	62.44
ดี	67	16.67
ดีมาก	8	1.99
รวม	402	100.00
8. วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ		
จากห้องเรียน	285	41.07
ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่างๆ	229	33.00
จากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา	180	25.94
รวม	694	100.00
9. การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC		
มาก	21	5.22
ปานกลาง	211	52.49
น้อย	139	34.58
ไม่เตรียมเลย	31	7.71
รวม	402	100.00
10. รูปแบบการเตรียมความพร้อม		
● ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	320	32.69
● ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่างๆ อยู่เสมอ	211	21.55
● ศึกษาวิทยากรความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม	153	15.63
● ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียนโดยเน้นความทันสมัยสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี	150	15.32
● ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม	61	6.23
● ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC	53	5.41
● ศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC	31	3.17
รวม	979	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีสื่อมวลชนเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
11. แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC		
• โทรทัศน์	354	21.66
• สื่อออนไลน์ / อินเทอร์เน็ต	321	19.65
• ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยผู้สอน	210	12.85
• หนังสือพิมพ์ทั่วไป	196	12.00
• จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน / เพื่อนร่วมงาน	136	8.32
• วารสารและนิตยสารทั่วไป	118	7.22
• ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม / สัมมนา / ฝึกงาน ที่ไม่ใช่มาจากชั้นเรียน	112	6.85
• สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ	96	5.88
• วิทยู	91	5.57
รวม	1,634	100.00
12. ประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม (เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย)		
ภาษาในการสื่อสาร	256	63.68
วัฒนธรรมประเพณี	193	48.01
กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ	170	42.29
วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา	125	31.09
ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้	114	28.36
บุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ	96	23.88
รวม	954	100.00
13. ความรู้ด้าน AEC		
ปานกลาง	295	73.38
มาก	107	26.62
รวม	402	100.00
14. ระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC		
น้อย	22	5.47
ปานกลาง	239	59.45
มาก	135	33.58
มากที่สุด	6	1.49
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ รวม งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ปร 402 ด้าน 100.00		

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
15. ประเทศที่อยากไปทำงานด้วย		
สิงคโปร์	179	44.53
ญี่ปุ่น	64	15.92
อเมริกา	28	6.97
เวียดนาม	18	4.48
มาเลเซีย	16	3.98
ลาว	16	3.98
อังกฤษ	12	2.99
ฟิลิปปินส์	6	1.49
บรูไน	5	1.24
พม่า	5	1.24
เกาหลี	5	1.24
เยอรมัน	4	1.00
ออสเตรเลีย	4	1.00
นิวซีแลนด์	3	0.75
สวีตเซอร์แลนด์	3	0.75
อินโดนีเซีย	3	0.75
แคนาดา	2	0.50
ราชอาณาจักรกัมพูชา	1	0.25
จีน	1	0.25
นอร์เวย์	1	0.25
เบลเยียม	1	0.25
สวีเดน	1	0.25
ฮอนแลนด์	1	0.25
ไม่ตอบ	23	5.72
รวม	402	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 สามารถอธิบายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 402 ราย ได้ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีจำนวน 288 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.64 และเป็นเพศหญิง มีจำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.36

ชั้นปีที่เรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 189 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.01 รองลงมาชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.62 ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.15 และชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.21

ภูมิลำเนาปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ในต่างจังหวัด มีจำนวน 219 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.48 และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวน 183 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.52

เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี คือ ทำงานทันที มีจำนวน 250 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.19 รองลงมา คือ ทั้งทำงานและเรียนต่อควบคู่กันไป มีจำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.88 และเรียนต่อ มีจำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.94

เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะทำงานในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวน 287 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.39 รองลงมา คือ กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม มีจำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และทำงานในต่างประเทศ มีจำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.94

การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 255 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.43 และเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.357

ความสามารถทางภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลาง มีจำนวน 251 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.44 รองลงมา คือ ระดับไม่ดี มีจำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.91 ระดับดี มีจำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และระดับดีมาก มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.99

วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษจากห้องเรียน มีจำนวน 285 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.07 รองลงมา คือ ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ มีจำนวน 229 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.00 และจากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา มีจำนวน 180 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 211 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.49 รองลงมา คือ ระดับน้อย มีจำนวน 139 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.58 ไม่เตรียมเลย มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.71 และระดับมาก มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.22

รูปแบบการเตรียมความพร้อม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการเตรียมความพร้อม คือ ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม มีจำนวน 320 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.69 รองลงมา คือ ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ มีจำนวน 211 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.55 ศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม มีจำนวน 153 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.63 ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียน โดยเน้นความทันสมัย สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี มีจำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.32 ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม มีจำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.23 ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.41 และศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.17

แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC จากโทรทัศน์ มีจำนวน 354 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.66 รองลงมา คือ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต มีจำนวน 321 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.65 ข้อมูลจากการเรียนในชั้นเรียนโดยผู้สอน มีจำนวน 210 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.85 จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป มีจำนวน 196 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.00 จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน / เพื่อนร่วมงาน มีจำนวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.32 จากวารสารและนิตยสารทั่วไป มีจำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.22 ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา/ฝึกงานที่ไม่ใช่จากชั้นเรียน มีจำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.85 จากสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ มีจำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.88 และจากวิทยุ มีจำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.57

ประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม คือ ภาษาในการสื่อสาร มีจำนวน 256 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.68 รองลงมา คือ วัฒนธรรมประเพณี มีจำนวน 193 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.01 กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ มีจำนวน 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.29 วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา มีจำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.09 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ มีจำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.36 และบุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ มีจำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.88

ความรู้ด้าน AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ด้าน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 295 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.38 และระดับมาก มีจำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 239 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.45 รองลงมา คือ ระดับมาก มีจำนวน 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.58 ระดับน้อย มีจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.47 และระดับมากที่สุด มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.49

ประเทศที่อยากไปทำงานด้วย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยากไปทำงานที่สิงคโปร์ มีจำนวน 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.53 รองลงมา คือ ญี่ปุ่น มีจำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.92 อเมริกา มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.97 เวียดนาม 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.48 มาเลเซีย และลาว จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.98 อังกฤษ 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.99 ฟิลิปปินส์ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.49 บรูไน พม่า และเกาหลี มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.24 เยอรมัน และออสเตรเลีย มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.00 นิวซีแลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ และอินโดนีเซีย มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.75 แคนาดา มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.50 กัมพูชา จีน นอร์เวย์ เบลเยียม สวีเดน และฮอนแลนด์ มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.25 ทั้งนี้มีนักศึกษาไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.72

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การวิเคราะห์ระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยได้ทำการวิเคราะห์ระดับการเตรียมความพร้อมซึ่งแสดงในตารางที่ 4.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การเตรียมความพร้อม	\bar{X}	S.D.	ระดับการเตรียมความพร้อม	ลำดับที่ทั้งหมด	ลำดับที่เฉพาะด้าน
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน					
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย	3.22	.841	ปานกลาง	16	7
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)	3.07	.817	ปานกลาง	19	9
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย	3.35	.826	ปานกลาง	14	5
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)	3.18	.883	ปานกลาง	18	8
การปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้	3.37	.839	ปานกลาง	12	4
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้	3.44	.849	ปานกลาง	9	2
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้	3.35	.884	ปานกลาง	14	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อม	\bar{X}	S.D.	ระดับ การเตรียม ความพร้อม	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะ ด้าน
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อ การแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทย	3.53	.774	มาก	5	1
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อ การแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศ สมาชิก AEC	3.44	.837	ปานกลาง	9	2
รวม	3.33	.590	ปานกลาง	2	
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร					
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการ พูด	3.06	.936	ปานกลาง	20	3
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการ อ่าน	3.43	.894	ปานกลาง	11	1
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการ เขียน	2.91	.934	ปานกลาง	22	4
ความรอบรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบ ในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่ แตกต่างและหลากหลาย	3.19	.870	ปานกลาง	17	2
รวม	3.15	.755	ปานกลาง	4	
ทักษะด้านวัฒนธรรม					
ความรอบรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติ ของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน	2.84	1.001	ปานกลาง	23	4
การยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและ ประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC	3.36	.889	ปานกลาง	13	2
ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการ เปลี่ยนแปลงเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคม ที่แตกต่าง	3.59	.849	มาก	3	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อม	\bar{x}	S.D.	ระดับการเตรียมความพร้อม	ลำดับที่ทั้งหมด	ลำดับที่เฉพาะด้าน
ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC	3.01	.929	ปานกลาง	21	3
รวม	3.20	.724	ปานกลาง	3	
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ					
ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ	3.50	.833	มาก	7	5
ความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่	3.75	.786	มาก	1	1
ความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและความเครียดในสถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน	3.55	.783	มาก	4	3
ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่แตกต่าง	3.51	.830	มาก	6	4
ความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้าและพัฒนาประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่	3.61	.814	มาก	2	2
ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน	3.49	.824	ปานกลาง	8	6
รวม	3.57	.605	มาก	1	
รวมทุกด้าน	3.31	.526	ปานกลาง		

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีค่าเท่ากับ 3.31 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.526 เมื่อพิจารณาระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชามศรชฎกจิอาเขียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 เตรียมความพร้อมในเรื่องความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์ จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.75 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.786

ลำดับที่ 2 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้า และพัฒนาประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.61 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.814

ลำดับที่ 3 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.59 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.849

ลำดับที่ 4 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและความเครียด ในสถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.55 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.783

ลำดับที่ 5 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.53 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.774

ลำดับที่ 6 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่แตกต่าง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.51 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.830

ลำดับที่ 7 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.50 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.833

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 8 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงานโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.49 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.824

ลำดับที่ 9 มีหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2 หัวข้อ คือ เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้ และทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.44 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.837

ลำดับที่ 11 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.43 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.894

ลำดับที่ 12 เตรียมความพร้อมในเรื่อง การปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากลเมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.37 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.839

ลำดับที่ 13 เตรียมความพร้อมในเรื่อง การยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรม และประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.36 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.889

ลำดับที่ 14 มีหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2 หัวข้อ คือ เตรียมความพร้อมในเรื่อง การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย และความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.35 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.826 และ 0.884 ตามลำดับ

ลำดับที่ 16 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.22 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.841

ลำดับที่ 17 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความรอบรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลาย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.19 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.870

ลำดับที่ 18 เตรียมความพร้อมในเรื่อง การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.18 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.883

ลำดับที่ 19 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.07 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.817

ลำดับที่ 20 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความรู้ ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.06 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.936

ลำดับที่ 21 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.01 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.929

ลำดับที่ 22 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความรู้ ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.91 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.934

ลำดับที่ 23 เตรียมความพร้อมในเรื่อง ความรอบรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.84 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.001

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคในปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ระดับการเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐาน โดยสมมติฐานที่ 1, 3, 6 และ 9 สถิติที่ใช้คือ t-test ซึ่งเป็นการทดสอบความแปรปรวนระหว่างประชากร 2 กลุ่ม โดยมีสมมติฐาน ดังนี้
สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามเพศ		P-Value
	ชาย (n=288)	หญิง (n=114)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.36	3.25	.095
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.18	3.08	.249
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.19	3.21	.844
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.59	3.52	.338
โดยรวมทุกด้าน	3.33	3.26	.292

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามชั้นปีที่เรียน				P-Value
	ปี 1 (n=77)	ปี 2 (n=33)	ปี 3 (n=103)	ปี 4 (n=189)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.19	3.15	3.28	3.44	.002**
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	2.96	2.91	3.08	3.31	.001**
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.06	3.08	3.09	3.33	.007**
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.47	3.61	3.58	3.60	.440
โดยรวมทุกด้าน	3.16	3.19	3.26	3.42	.001**

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน พบว่านักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีชั้นปีที่เรียนแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ชั้นปีที่เรียน	\bar{X}	กลุ่มที่	1	2	3	4
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	ชั้นปีที่ 1	3.19	1	-	.718	.312	.002**
	ชั้นปีที่ 2	3.15	2	-	-	.256	.008**
	ชั้นปีที่ 3	3.28	3	-	-	-	.024*
	ชั้นปีที่ 4	3.44	4	-	-	-	-
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	ชั้นปีที่ 1	2.96	1	-	.736	.307	.001**
	ชั้นปีที่ 2	2.91	2	-	-	.263	.005**
	ชั้นปีที่ 3	3.08	3	-	-	-	.012*
	ชั้นปีที่ 4	3.31	4	-	-	-	-
ทักษะด้านวัฒนธรรม	ชั้นปีที่ 1	3.06	1	-	.854	.721	.005**
	ชั้นปีที่ 2	3.08	2	-	-	.937	.069
	ชั้นปีที่ 3	3.09	3	-	-	-	.008**
	ชั้นปีที่ 4	3.33	4	-	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	ชั้นปีที่ 1	3.16	1	-	.794	.213	.000**
	ชั้นปีที่ 2	3.19	2	-	-	.502	.019*
	ชั้นปีที่ 3	3.26	3	-	-	-	.012*
	ชั้นปีที่ 4	3.42	4	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทักษะด้านวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตาม ภูมิลำเนาปัจจุบัน		P-Value
	กทม. และ ปริมณฑล (n=183)	ต่างจังหวัด (n=219)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.32	3.34	.717
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.10	3.19	.228
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.16	3.23	.343
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.54	3.59	.463
โดยรวมทุกด้าน	3.28	3.34	.257

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ในการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ได้โดยไม่ผ่านการคำ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.6 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกันมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษามีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี			P-Value
	ทำงาน (n=250)	เรียนต่อ (n=52)	ทำงานและเรียน (n=100)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.31	3.34	3.38	.571
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.15	3.20	3.12	.826
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.22	3.30	3.08	.139
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.55	3.63	3.57	.710
โดยรวมทุกด้าน	3.31	3.36	3.29	.575

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกันมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษามีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 5 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ			P-Value
	กทม. และ ปริมาตร (n=287)	ภูมิลาเนา เดิม (n=67)	ต่างประเทศ (n=48)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.32	3.35	3.36	.880
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.12	3.13	3.31	.296
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.19	3.15	3.31	.453
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.57	3.48	3.69	.202
โดยรวมทุกด้าน	3.30	3.28	3.42	.307

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน		P-Value
	ไม่เคย (n=255)	เคย (n=147)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.33	3.33	.888
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.07	3.29	.004**
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.18	3.22	.564
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.56	3.57	.864
โดยรวมทุกด้าน	3.28	3.36	.173

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน พบว่า นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน ในทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ				P-Value
	ทางภาษาอังกฤษ				
	ไม่ดี (n=76)	ปานกลาง (n=251)	ดี (n=67)	ดีมาก (n=8)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.07	3.34	3.54	3.72	.000**
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	2.52	3.15	3.75	4.19	.000**
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.15	3.15	3.38	3.66	.028*
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.39	3.57	3.77	3.60	.003**
โดยรวมทุกด้าน	3.03	3.30	3.60	3.79	.000**

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.11 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	\bar{X}	อันดับ	1	2	3	4
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	ไม่ดี	3.07	1	-	.000**	.000**	.002**
	ปานกลาง	3.34	2	-	-	.012**	.063
	ดี	3.54	3	-	-	-	.392
	ดีมาก	3.72	4	-	-	-	-
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	ไม่ดี	2.52	1	-	.000**	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.15	2	-	-	.000**	.000**
	ดี	3.75	3	-	-	-	.068
	ดีมาก	4.19	4	-	-	-	-
ทักษะด้านวัฒนธรรม	ไม่ดี	3.15	1	-	.997	.053	.058
	ปานกลาง	3.15	2	-	-	.019*	.050*
	ดี	3.38	3	-	-	-	.310
	ดีมาก	3.66	4	-	-	-	-
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	ไม่ดี	3.39	1	-	.026*	.000**	.341
	ปานกลาง	3.57	2	-	-	.016*	.863
	ดี	3.77	3	-	-	-	.469
	ดีมาก	3.60	4	-	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	ไม่ดี	3.03	1	-	.000**	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.30	2	-	-	.000**	.006**
	ดี	3.60	3	-	-	-	.308
	ดีมาก	3.79	4	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลาง ระดับดี และระดับดีมาก มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 8 นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC				P-Value
	มาก (n=21)	ปานกลาง (n=211)	น้อย (n=139)	ไม่เตรียม (n=31)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.65	3.42	3.19	3.11	.000**
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.61	3.27	2.92	3.04	.000**
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.60	3.27	3.09	2.90	.001**
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.94	3.63	3.49	3.22	.000**
โดยรวมทุกด้าน	3.70	3.40	3.17	3.07	.000**

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.13 ปรากฏว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ระดับการเตรียมตัว	\bar{X}	กลุ่มที่	1	2	3	4
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	มาก	3.65	1	-	.084	.001**	.001**
	ปานกลาง	3.42	2	-	-	.000**	.004**
	น้อย	3.19	3	-	-	-	.495
	ไม่เตรียม	3.11	4	-	-	-	-
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	มาก	3.61	1	-	.043*	.000**	.006**
	ปานกลาง	3.27	2	-	-	.000**	.109
	น้อย	2.92	3	-	-	-	.419
	ไม่เตรียม	3.04	4	-	-	-	-
ทักษะด้านวัฒนธรรม	มาก	3.60	1	-	.046*	.003**	.001**
	ปานกลาง	3.27	2	-	-	.025*	.008**
	น้อย	3.09	3	-	-	-	.179
	ไม่เตรียม	2.90	4	-	-	-	-
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	มาก	3.94	1	-	.021*	.001**	.000**
	ปานกลาง	3.63	2	-	-	.029*	.000**
	น้อย	3.49	3	-	-	-	.019*
	ไม่เตรียม	3.22	4	-	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	มาก	3.70	1	-	.009**	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.40	2	-	-	.000**	.001**
	น้อย	3.17	3	-	-	-	.289
	ไม่เตรียม	3.07	4	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ และ นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อยกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับไม่เตรียมเลย มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 9 นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีการเตรียมตัวในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความรู้ด้าน AEC

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามความรู้ด้าน AEC		P-Value
	ปานกลาง (n=295)	มาก (n=107)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.37	3.22	.033*
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.19	3.04	.071
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.22	3.13	.287
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.59	3.50	.147
โดยรวมทุกด้าน	3.34	3.22	.046*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความรู้ด้าน AEC พบว่า นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ในทักษะด้านวิชาชีพ และศักยภาพในการปฏิบัติงาน และโดยรวมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10 นักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC				P-Value
	น้อย (n=22)	ปานกลาง (n=239)	มาก (n=135)	มากที่สุด (n=6)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	2.64	2.77	3.29	4.17	.000**
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.11	3.24	3.70	4.30	.000**
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.12	3.44	3.84	4.40	.000**
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.17	3.46	3.76	4.38	.000**
โดยรวมทุกด้าน	3.01	3.23	3.65	4.31	.000**

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ระดับทัศนคติ ที่มีต่อการเปิด AEC	\bar{X}	อันดับ กลุ่ม	1	2	3	4
ทักษะด้านวิชาชีพและ ศักยภาพในการปฏิบัติงาน	น้อย	2.64	1	-	.514	.001**	.000**
	ปานกลาง	2.77	2	-		.000**	.000**
	มาก	3.29	3	-			.018*
	มากที่สุด	4.17	4	-			
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและ การสื่อสาร	น้อย	3.11	1	-	.395	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.24	2	-		.000**	.000**
	มาก	3.70	3	-			.042*
	มากที่สุด	4.30	4	-			
ทักษะด้านวัฒนธรรม	น้อย	3.12	1	-	.004**	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.44	2	-		.000**	.000**
	มาก	3.84	3	-			.007**
	มากที่สุด	4.40	4	-			
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและ บุคลิกภาพ	น้อย	3.17	1	-	.017*	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.46	2	-		.000**	.000**
	มาก	3.76	3	-			.006**
	มากที่สุด	4.38	4	-			
โดยรวมทุกด้าน	น้อย	3.01	1	-	.057	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.23	2	-		.000**	.000**
	มาก	3.65	3	-			.002**
	มากที่สุด	4.31	4	-			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนักศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมาก และระดับมากที่สุด มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมากที่สุด มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับน้อยกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมาก และระดับมากที่สุด มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมาก และระดับมากที่สุด มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมากที่สุด มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ 2 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. เพื่อเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษา เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยจำแนกนักศึกษาตาม เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคในปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้คือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคในปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC รูปแบบการเตรียมความพร้อม แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เนื้อหาข้อมูลที่ต้องพัฒนาปรับปรุง ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแสดงเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 402 ราย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีจำนวน 288 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.64 และเป็นเพศหญิง มีจำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.36
2. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 189 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.01 รองลงมาชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.62 ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.15 และชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.21
3. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ในต่างจังหวัด มีจำนวน 219 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.48 และกรุงเทพฯและปริมณฑล มีจำนวน 183 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.52
4. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี คือ ทำงานทันที มีจำนวน 250 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.19 รองลงมา คือ ทั้งทำงานและเรียนต่อควบคู่กันไป มีจำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.88 และเรียนต่อ มีจำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.94
5. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะทำงานในกรุงเทพฯและปริมณฑล มีจำนวน 287 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.39 รองลงมา คือ กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม มีจำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และทำงานในต่างประเทศ มีจำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.94
6. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 255 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.43 และเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.357
7. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลาง มีจำนวน 251 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.44 รองลงมา คือ ระดับไม่ดี มีจำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.91 ระดับดี มีจำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และระดับดีมาก มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.99
8. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษจากห้องเรียน มีจำนวน 285 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.07 รองลงมา คือ ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ มีจำนวน 229 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.00 และจากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา มีจำนวน 180 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.94
9. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 211 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.49 รองลงมา คือ ระดับน้อย มีจำนวน 139 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.58 ไม่เตรียมเลย มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.71 และระดับมาก มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการเตรียมความพร้อม คือ ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม มีจำนวน 320 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.69 รองลงมา คือ ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ มีจำนวน 211 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.55 ศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม มีจำนวน 153 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.63 ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียนโดยเน้นความทันสมัย สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี มีจำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.32 ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม มีจำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.23 ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.41 และศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.17

11. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC จากโทรทัศน์ มีจำนวน 354 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.66 รองลงมา คือ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต มีจำนวน 321 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.65 ข้อมูลจากการเรียนในชั้นเรียนโดยผู้สอน มีจำนวน 210 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.85 จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป มีจำนวน 196 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.00 จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน / เพื่อนร่วมงาน มีจำนวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.32 จากวารสารและนิตยสารทั่วไป มีจำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.22 ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา/ฝึกงานที่ไม่ใช่จากชั้นเรียน มีจำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.85 จากสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ มีจำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.88 และจากวิทยุ มีจำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.57

12. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาข้อมูลที่ต้องพัฒนาปรับปรุง คือ ภาษาในการสื่อสาร มีจำนวน 256 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.68 รองลงมา คือ วัฒนธรรมประเพณี มีจำนวน 193 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.01 กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ มีจำนวน 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.29 วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา มีจำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.09 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ มีจำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.36 และบุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ มีจำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.88

13. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ด้าน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 295 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.38 และระดับมาก มีจำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.62

14. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 239 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.45 รองลงมา คือ ระดับมาก มีจำนวน 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.58 ระดับน้อย มีจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.47 และระดับมากที่สุด มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.49

15. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยากไปทำงานที่สิงคโปร์ มีจำนวน 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.53 รองลงมา คือ ญี่ปุ่น มีจำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.92 อเมริกา มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.97 เวียดนาม 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.48 มาเลเซีย และลาว จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.98 อังกฤษ 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.99 ฟิลิปปินส์ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.49 บรูไน พม่า และเกาหลี มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.24 เยอรมัน และออสเตรเลีย มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.00 นิวซีแลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ และอินโดนีเซีย มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.75 แคนาดา มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.50 กัมพูชา จีน นอร์เวย์ เบลเยียม สวีเดน และฮอนแลนด์ มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.25 ทั้งนี้มีนักศึกษาไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.72 ดูแนวโน้มไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

ในภาพรวมของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับการเตรียมความพร้อมในระดับปานกลาง

5.1.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากผลการศึกษาทำให้สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 10 สมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานหลักที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 2 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 4 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้น พบว่านักศึกษามีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่แต่ละด้าน ทุกด้าน ยกเว้นทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ อยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมที่ปานกลาง ทั้งนี้ทักษะด้านความเป็นผู้นำ และบุคลิกภาพอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมที่มากเพียงด้านเดียว โดยมีลำดับที่ของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในแต่ละด้านแตกต่างกัน ดังสามารถสรุปให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ตามลำดับที่

การเตรียมความพร้อม	\bar{X}	S.D.	ระดับการเตรียมความพร้อม	ลำดับที่
ความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์ จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่	3.75	.786	มาก	1
ความสามารถในการเรียนรู้ การขอรับความรู้ และพัฒนา ประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่	3.61	.814	มาก	2
ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อ เผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง	3.59	.849	มาก	3
ความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและความเครียดใน สถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน	3.55	.783	มาก	4
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหา การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับ ชาวต่างชาติในประเทศไทย	3.53	.774	มาก	5
ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่ แตกต่าง	3.51	.830	มาก	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อม	\bar{x}	S.D.	ระดับการเตรียมความพร้อม	ลำดับที่
ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ	3.50	.833	มาก	7
ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน	3.49	.824	ปานกลาง	8
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้	3.44	.849	ปานกลาง	9
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC	3.44	.837	ปานกลาง	9
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	3.43	.894	ปานกลาง	11
การปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากลเมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้	3.37	.839	ปานกลาง	12
การยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC	3.36	.889	ปานกลาง	13
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย	3.35	.826	ปานกลาง	14
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้	3.35	.884	ปานกลาง	14
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย	3.22	.841	ปานกลาง	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อม	\bar{x}	S.D.	ระดับ การเตรียม ความพร้อม	ลำดับ ที่
ความรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการ สื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและ หลากหลาย	3.19	.870	ปานกลาง	17
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติใน ประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)	3.18	.883	ปานกลาง	18
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพใน การทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่ม สมาชิกอาเซียน (AEC)	3.07	.817	ปานกลาง	19
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด	3.06	.936	ปานกลาง	20
ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับ การประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC	3.01	.929	ปานกลาง	21
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน	2.91	.934	ปานกลาง	22
ความรู้รู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศ กลุ่มสมาชิกอาเซียน	2.84	1.001	ปานกลาง	23

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังตารางที่ 5.1 ที่สรุปข้างต้น จะพบว่า ข้อความ "ความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์ จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่" เป็นข้อความลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ขณะที่ "ความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้า และพัฒนาประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่" เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 "ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง" เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 "ความสามารถในการจัดวางความขัดแย้งและความเครียดในสถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน" เป็นลำดับที่ 4 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 "ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาคำถามได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทย" เป็นลำดับที่ 5 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 "ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่แตกต่าง" เป็นลำดับที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 "ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ" เป็นลำดับที่ 7 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 "ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสานงาน" เป็นลำดับที่ 8 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 "ความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้" และ "ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC" เป็นลำดับที่ 9 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 "ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน" เป็นลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 "การปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้" เป็นลำดับที่ 12 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 "การยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC" เป็นลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 "การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย" และ "ความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้" เป็นลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 "ความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย" เป็นลำดับที่ 16 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 "ความรอบรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลาย" เป็นลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 "การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานเป็นชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)" เป็นลำดับที่ 18 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 "ความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)" เป็นลำดับที่ 19 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 "ความรู้ ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด" เป็นลำดับที่ 20 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 "ความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC" เป็นลำดับที่ 21 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 "ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน" เป็นลำดับที่ 22 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 "ความรอบรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน" เป็นลำดับที่ 23 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84

ตารางที่ 5.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการสรุปด้านต่าง ๆ ที่เป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.33	.590	ปานกลาง	2
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.15	.755	ปานกลาง	4
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.20	.724	ปานกลาง	3
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.57	.605	มาก	1
รวมทุกด้าน	3.31	.526		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 5.2 ผลการศึกษาชี้ชัดว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่า ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพเป็นอันดับด้านที่หนึ่ง โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) = 3.57 ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน เป็นอันดับด้านที่สอง โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) = 3.33 ทักษะด้านวัฒนธรรม เป็นอันดับด้านที่สาม โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) = 3.20 และทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร เป็นอันดับด้านที่สี่ โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) = 3.15

ตารางที่ 5.3 แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานในบางด้าน หรือในภาพรวม

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาพรวมและทักษะแต่ละด้าน	ผลการทดสอบ เป็นไปตาม สมมติฐาน	ระดับของ นัยสำคัญ ทางสถิติ
1. ชั้นปีที่เรียน	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	-	-
2. การเคยไปใน ประเทศกลุ่มอาเซียน	ภาพรวม	-	-
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	-	-
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	-	-
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	-	-
3. ความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.05
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาพรวมและทักษะแต่ละด้าน	ผลการทดสอบ เป็นไปตาม สมมติฐาน	ระดับของ นัยสำคัญ ทางสถิติ
4. การเตรียมตัวเพื่อ สร้างความพร้อมเข้า สู่ตลาดแรงงาน AEC	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01
5. ความรู้ด้าน AEC	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.05
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	-	-
	ด้านวัฒนธรรม	-	-
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	-	-
6. ทักษะคติที่มีต่อการ เปิด AEC	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาในภาพรวมของงานวิจัยชิ้นนี้จะสังเกตเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความมั่นใจในการเตรียมความพร้อมเพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับมาก นั่นคือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ อย่างไรก็ตาม มีเพียงข้อเดียวที่อยู่ในระดับปานกลางในทักษะด้านนี้ นั่นคือ “ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน” ซึ่งในประเด็นนี้ นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามควรได้รับการฝึกฝน และพัฒนาทักษะในส่วนนี้ให้มากขึ้นด้วย

ขณะเดียวกัน ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานก็เป็นทักษะอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการเตรียมความพร้อม ทั้งนี้ทุกข้อในด้านนี้ล้วนแต่อยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมในระดับปานกลางทั้งนั้น ยกเว้นในประเด็นที่ว่า “ทักษะการคำนวณ และการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างประเทศในประเทศไทย” ซึ่งเป็นที่น่าชื่นชมที่ผู้ตอบ ซึ่งเป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ของประเทศไทยมีความเชื่อมั่นตนเองในระดับมาก และเป็นลำดับที่หนึ่งของทักษะในด้านนี้ อย่างไรก็ตาม ทักษะในประเด็นดังกล่าวกลับอยู่ในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับปานกลางของการเตรียมความพร้อมเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ซึ่งน่าที่จะเป็นสิ่งที่ต้องสังวรไว้ว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความไม่มั่นใจเต็มที่เท่าใดนักหากต้องใช้ทักษะดังกล่าวในการทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC และด้วยผลการศึกษาเช่นนี้ย่อมแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในเนื้อหาด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่อ่อนแอ และไม่เพียงพอที่จะทำให้นุเคราะห์ทางการศึกษาของประเทศไทยได้รับความรู้ รวมทั้งการฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามแนวทางของสากล จนสามารถก้าวเข้าสู่การแข่งขันในตลาดแรงงานที่มีฝีมือได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเข้าไปทำงานในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากประเทศบ้านเกิดของตนเอง

อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติงานอาจสามารถดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพ หากมีความสามารถที่เป็นทักษะด้านภาษา และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพอย่างเพียงพอ ซึ่งปรากฏว่าทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสารกลับได้ระดับการเตรียมความพร้อมที่ไม่ค่อยน่าพึงพอใจ โดยเป็นลำดับสุดท้าย และอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ความรู้ ความสามารถในภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นปัญหาที่น่ากังวลใจ ทั้งด้านพูด และเขียน ยกเว้นด้านการอ่านที่ดูจะเป็นปัญหาทางด้านภาษาที่น้อยกว่ารูปแบบอื่น กระนั้นก็ตามความรอบรู้ และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่าง และหลากหลายก็เป็นประเด็นที่เป็นปัญหาหากต้องนำความสามารถดังกล่าวไปใช้ในการปฏิบัติงานทั้งในประเทศกลุ่ม AEC อื่น ๆ และแม้แต่ในประเทศไทย โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องทำงานร่วมกันกับบุคคลที่มาจากประเทศอื่น

ทักษะหนึ่งซึ่งไม่สามารถมองข้ามได้ แม้ว่าจะไม่มีผลโดยตรงกับทักษะด้านวิชาชีพ และศักยภาพในการปฏิบัติงานก็ตาม แต่ก็จำเป็นต้องมีและถูกใช้ในยามที่จะต้องทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่นที่มีใจคนไทย นั่นคือ ทักษะด้านวัฒนธรรม ซึ่งมีระดับการเตรียมความพร้อมปานกลางอยู่ในอันดับ 3 อย่างไรก็ตาม ประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจในทักษะด้านนี้ก็คือ “ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง” เป็นประเด็นเดียวในทักษะด้านนี้ที่อยู่ในระดับมากของการเตรียมความพร้อม และเป็นอันดับสามเมื่อเปรียบเทียบกับลำดับข้อของทั้งหมดที่มีในแบบสอบถาม ซึ่งเป็นที่น่ายินดีที่นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความมั่นใจในศักยภาพของตนเองที่จะปรับตัวได้เมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง เป็นการแสดงถึงความพร้อมที่จะยืดหยุ่น และรับมือกับเหตุการณ์ที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนได้ ซึ่งความสามารถเช่นนี้ ในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาของคนไทยมักจะได้รับการกล่าวขานถึงทักษะความสามารถในการปรับตัวกับสถานการณ์ในลักษณะนี้อยู่บ่อยครั้ง

ในขณะเดียวกัน ผลการศึกษาที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษากลุ่มนี้ที่จำแนกตามระดับชั้นปีที่เรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในชั้นปีการศึกษาที่ 4 มีระดับการเตรียมความพร้อมมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นปีที่เรียนปีอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.42$) ในขณะที่กลุ่ม
แม้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นปีที่เรียนปีที่ 1 มีระดับการเตรียมความพร้อมน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.16$) ทั้งนี้คะแนนเฉลี่ยของทักษะด้านความเป็นผู้นำ และบุคลิกภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นปีที่เรียนปี 4 มีมากที่สุดกว่ากลุ่มอื่นเช่นกัน ($\bar{X} = 3.60$) และเป็นคะแนนเฉลี่ยที่มีมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะด้านอื่น ๆ ทุกด้าน ซึ่งคำอธิบายในกรณีเช่นนี้น่าจะเป็นเหตุผลมาจากวิวุฒิ และคุณวุฒิของนักศึกษากลุ่มนี้ที่มีระดับชั้นปีที่เรียนสูงกว่ากลุ่มอื่น ย่อมจะมีความรอบรู้ และได้รับการฝึกฝน เพิ่มพูนประสบการณ์ต่าง ๆ ในวิชาชีพ และพัฒนาความเป็นผู้นำ ตลอดจนสั่งสมบุคลิกภาพมาได้อย่างยาวนานกว่านั่นเอง

นอกจากนี้ ผลการศึกษาชั้นนี้ยังพบว่า ผลการศึกษาที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษากลุ่มนี้ที่จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยมีประสบการณ์ในการเดินทางไปประเทศกลุ่มอาเซียนมาก่อนเป็นกลุ่มที่มีการเตรียมความพร้อมของทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสารสูงกว่า ($\bar{X} = 3.29$) กลุ่มที่ไม่เคยไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การเดินทางไปประเทศอื่น ๆ ย่อมแสดงถึงการเตรียมความพร้อม รวมทั้งการเปิดใจยอมรับการศึกษาประสบการณ์ชีวิตในสิ่งใหม่ ๆ ซึ่งอาจส่งผลต่อความมั่นใจในการใช้ทักษะด้านภาษาอังกฤษ และการสื่อสารกว่าผู้ที่ยังไม่เคยมีประสบการณ์ดังกล่าว

ส่วนกลุ่มผู้ตอบที่มีความเชื่อมั่นว่าตนเองมีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันนั้น ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาแต่ละกลุ่มนั้น พบว่า แต่ละกลุ่มมีความแตกต่างระหว่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวมที่ระดับ 0.01 ในขณะที่ผู้ตอบส่วนใหญ่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ (251 คน) อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ กลุ่มที่ตอบว่า ตนเองมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดีมากมีคะแนนของการเตรียมความพร้อมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.79$) ทั้งนี้เหตุผลที่สนับสนุนคำอธิบายก็น่าที่จะมาจากการที่กลุ่มผู้ตอบกลุ่มนี้มีความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง จากการมีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่สูงกว่ากลุ่มอื่นนั่นเอง

ขณะเดียวกัน ผลการศึกษาที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษากลุ่มที่จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความแตกต่างของการเตรียมความพร้อมในภาพรวม และมีความแตกต่างในทุกด้านของทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มผู้ตอบที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากมีคะแนนเฉลี่ยรวม และคะแนนเฉลี่ยในทักษะแต่ละด้านสูงกว่ากลุ่มผู้ตอบอื่น ๆ ทั้งนี้ผู้ที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ย่อมทราบดีว่า การแข่งขันในลักษณะเช่นที่กำลังจะเกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องในระดับนานาชาติ ดังนั้น สถานการณ์ย่อมเต็มไปด้วยความเข้มข้นของการเปรียบเทียบในศักยภาพของบุคลากรค่อนข้างสูง และมีใ้เรื่องง่ายที่จะสามารถเตรียมตัวสร้างทักษะในแต่ละด้านได้ในระยะเวลาอันสั้น การพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มพูนคุณสมบัติที่สามารถแข่งขันกับบุคคลจากชาติอื่นได้ ย่อมเอื้ออำนวยเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องอาศัยเวลาและความเพียรพยายามที่มั่นคงและต่อเนื่อง ดังนั้นหากบุคคลใดมีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมในเรื่องเช่นนี้อย่างมีการวางแผนที่จริงจัง และสม่ำเสมอก็ย่อมแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นที่สูงกว่ากลุ่มผู้ตอบกลุ่มอื่นอย่างชัดเจน

นอกจากนี้ ผลการศึกษาที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษากลุ่มนี้ที่จำแนกตามความรู้ด้าน AEC พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความแตกต่างของการเตรียมความพร้อมทั้งในภาพรวมและทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มผู้ตอบที่มีความรู้ด้าน AEC ในระดับปานกลาง กลับเป็นกลุ่มที่มีคะแนนสูงของการเตรียมความพร้อมมาก กว่ากลุ่มที่มีความรู้ด้าน AEC โดยมากกว่าทั้งในภาพรวมและในทักษะทุกด้าน

ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้ตอบที่มีความรู้เกี่ยวกับ AEC มากคงจะทราบถึงข้อจำกัด และความเป็นไปได้ของการประกอบอาชีพ เมื่อมีการเปิด AEC เกิดขึ้น ว่าอาจต้องใช้เวลาในการปรับตัวของทุกฝ่าย และอาจมีความเชื่อมั่นในการเตรียมความพร้อมของทักษะในด้านต่าง ๆ พอสมควร

ขณะเดียวกัน ผลการศึกษาที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิด AEC พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความแตกต่างของการเตรียมความพร้อมทั้งในภาพรวม และทักษะทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า กลุ่มผู้ตอบที่มีระดับการเห็นด้วยในการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC มากที่สุด เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดด้วยเช่นกัน และกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยมารองลงมาตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ลดหลั่นกันลงมาอย่างสอดคล้องกันระหว่างระดับการเห็นด้วยในการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ทั้งนี้ย่อมเป็นไปได้ว่า กลุ่มผู้ที่มีระดับการเห็นด้วยมาก มักมีแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่มที่มีความคิดในด้านบวก และเล็งเห็นประโยชน์ของการที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมในการเปิดประเทศตามเงื่อนไขของ AEC ดังนั้น กลุ่มบุคคลกลุ่มนี้จึงตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมให้กับตนเอง ในการพัฒนาปรับปรุงทักษะในด้านต่างๆ มากกว่ากลุ่มอื่น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความมั่นใจในการเตรียมความพร้อมเพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับมาก นั่นคือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำ ซึ่งในทักษะด้านนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเองก็ยังคงได้รับการฝึกฝนและพัฒนาทักษะความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงานในส่วนนี้ให้มากขึ้น เนื่องจากผลคะแนนการเตรียมความพร้อมในประเด็นนี้ยังอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่ผลของทักษะด้านอื่นกลับอยู่ในระดับปานกลาง โดยจากผลการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามยังคงได้รับการฝึกฝนทักษะเอกสารต้นแบบเอกสารที่ส่งวันไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาค้นคว้า เติมนูญญาตเห็นาไปเซประเยชชนตนาการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานร่วมด้วย ซึ่งก็เป็นทักษะอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เช่นกันต่อการเตรียมความพร้อม

2. การให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะบางด้านเพิ่มเติมในสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น ทักษะการคำนวณ และการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างประเทศ ในประเด็นดังกล่าวกลับอยู่ในระดับปานกลางของการเตรียมความพร้อมเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ซึ่งนั่นน่าที่จะเป็นสิ่งที่ต้องสังวรไว้ว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความไม่มั่นใจเต็มที่เท่าใดนักหากต้องใช้ทักษะดังกล่าวในการทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC และด้วยผลการศึกษาเช่นนี้ย่อมแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในเนื้อหาด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานเกี่ยวข้องที่อ่อนแอ และไม่เพียงพอที่จะทำให้บุคลากรทางการศึกษาของประเทศไทยได้รับความรู้ รวมทั้งการฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามแนวทางของสากล จนสามารถก้าวเข้าสู่การแข่งขันในตลาดแรงงานที่มีฝีมือได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเข้าไปทำงานในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากประเทศบ้านเกิดของตนเอง ดังนั้น หน่วยงานทางด้านการศึกษาคงต้องหาแนวทางในการพัฒนาทักษะที่สามารถใช้ได้แม้ยามอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างก็ตาม

3. ความรู้ ความสามารถในภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นปัญหาที่น่ากังวลใจทั้งด้านพูด และเขียน ยกเว้นด้านการอ่านที่ดูจะเป็นปัญหาทางด้านภาษาที่น้อยกว่ารูปแบบอื่น กระนั้นก็ตามความรอบรู้ และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลายก็เป็นประเด็นที่เป็นปัญหาหากต้องนำความสามารถดังกล่าวไปใช้ในการปฏิบัติงานทั้งในประเทศกลุ่ม AEC อื่น ๆ และแม้แต่ในประเทศไทย โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องทำงานร่วมกันกับบุคคลที่มาจากประเทศอื่น ดังนั้น บุคลากรกลุ่มนี้จึงควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพของตนเองในด้านนี้ให้อยู่ในระดับที่สามารถนำมาใช้งานได้ โดยเฉพาะด้านการพูด และการเขียนอย่างจริงจังกว่าที่กำลังเป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะประเด็นนี้อาจกลายมาเป็นข้อบกพร่องกลบความโดดเด่นในทักษะด้านอื่นของวิศวกรชาวไทยได้ ซึ่งน่าเสียดายโอกาสเช่นนี้เป็นอย่างยิ่ง สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่มีศักยภาพพร้อมที่จะมีส่วนร่วม จึงควรพัฒนาหลักสูตรที่เอื้อต่อการส่งเสริมทักษะด้านภาษา และวัฒนธรรมให้มากขึ้น ตลอดจนเปิดโอกาส และให้การสนับสนุนทั้งอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาให้ได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพด้านภาษา รวมทั้งมีการสัมมนาอบรมเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในด้านวัฒนธรรม และรูปแบบ หรือแนวทางการสื่อสารระหว่างกันของชาติในกลุ่มอาเซียนให้มากขึ้นด้วย

4. ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่อาเซียน รวมทั้งผลกระทบทั้งด้านบวกและลบ ตลอดจนวัฒนธรรม ประเพณีผ่านสื่อให้หลากหลายรูปแบบมากขึ้น โดยภาครัฐ สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเน้นการพัฒนาและเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ AEC ให้กับบุคลากรในกลุ่มผู้เรียนที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะด้านวิชาชีพ และศักยภาพในการปฏิบัติงาน ทักษะด้านภาษา และทักษะด้านวัฒนธรรม ควรมีการส่งเสริมระดับความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทั้งการอ่าน เขียน และพูดให้มากขึ้นด้วยแนวทางต่าง ๆ เนื่องจากการเตรียมความพร้อมในด้านนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญว่าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นอย่างมาก ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ และพัฒนาแนวทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งจากในห้องเรียน ของสถานศึกษา และในสื่อรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนหน่วยงานที่สามารถให้การศึกษาด้านนี้ก็สามารถได้รับการพัฒนา และสนับสนุนอย่างกว้างขวาง รวมทั้งควรอุดหนุนงบประมาณให้เพียงพอเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพอย่างเป็นรูปธรรมโดยรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์

5. หน่วยงานภาครัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างทัศนคติทางบวกด้าน วัฒนธรรมที่แตกต่าง หลากหลายของกลุ่มประเทศ AEC สมควรจะได้้นำเอาไปพิจารณาหาแนวทางใน การถ่ายทอด และกระจายข้อมูลความรู้ รวมทั้งเพิ่มการประชาสัมพันธ์ และนำเสนอข้อมูลที่เป็นบวกแต่ อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงให้กับประชาชนคนไทยให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อความราบรื่นและประโยชน์ที่ จะเกิดขึ้นในระยะยาวร่วมกันของประชาชนทุกชาติในกลุ่มประเทศ AEC

6. แนวทางที่ภาครัฐสามารถดำเนินการได้นอกจากเพิ่มเติม และปรับปรุงนโยบาย ตลอดจนมาตรการที่จะต้องพิจารณาและเร่งรัด เพื่อมองหาแนวทางดังกล่าวอย่างเร่งด่วนแล้ว การ ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับผลดี ผลเสีย รวมทั้งการปรับตัวของทุกภาคส่วน เมื่อประเทศ ไทยก้าวเข้าสู่ AEC นั้น ล้วนเป็นสิ่งที่ภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องรีบกระทำเพื่อเสริมสร้าง ความเข้าใจ และความรู้อื่นๆ โดยเร็วสู่ประชาชน ด้วยการผ่านช่องทางของสื่อประเภทต่าง ๆ อย่าง ต่อเนื่องและว่องไว ภาครัฐสามารถใช้สื่อได้จากหลายช่องทางเพื่อประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควร เน้นหนักในช่องทางที่เป็นช่องทางหลัก นั่นคือ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ ทั่วไป นอกจากนี้ ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยผู้สอน ก็เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ที่ สำคัญ การให้ข้อมูลกับนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอส่งผ่านข้อมูลดังกล่าวไปยังบุคคลในครอบครัวของพวกเขา ได้ในที่สุด ดังนั้นภาครัฐจึงควรดำเนินการอย่างรีบด่วนที่จะนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่จะประโยชน์ต่อ การทำความเข้าใจทุกด้าน ทุกมิติ ในการก้าวเข้าสู่ AEC ของประเทศไทย ตลอดจนศึกษาพิจารณาและหา แนวทางที่มีประสิทธิภาพในการกำหนดนโยบาย และมาตรการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้ง ระยะสั้น กลาง และยาวให้กับประชาชนแต่ละภาคส่วนในชาติอย่างรอบคอบ และรัดกุม

7. ในด้านภาคการศึกษาควรได้รับความสนใจ และให้ความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเด็นของความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะของผู้เรียนอย่างมีคุณภาพในสถาบันการศึกษาของ ประเทศไทย ให้พร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงาน ทั้งนี้เหมือนนโยบาย AEC ได้รับการเปิดดำเนินการ จริงแล้ว สิ่งนี้จะต้องเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา และการวางแผนที่จริงจัง อย่างต่อเนื่องจากทุกภาคส่วนที่ เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา ดังนั้น หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องให้ความเอาใจใส่ และ ตรวจสอบระบบการศึกษาของประเทศ เพื่อให้เกิดคุณภาพอย่างจริงจัง รวมทั้งเร่งพัฒนาวิชาการ และ ปลุกจิตสำนึกของความใฝ่รู้ให้เกิดกับเยาวชน และผู้เรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้น ได้ มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเอง โดยเน้นความจริงจังที่ยั่งยืนมากกว่าความฉาบฉวย และปลูกฝัง รากฐานของความใฝ่รู้ ชอบค้นคว้า และพัฒนาตนเองอย่างไม่หยุดยั้งเป็นสำคัญ

8. ผลการศึกษาพบว่า ประเทศที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการไปทำงานมากที่สุด นอกเหนือจากประเทศไทย คือ ประเทศสิงคโปร์ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาข้อมูลเกี่ยวกับการ รค่า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำงานในลักษณะที่ปัจจุบันเป็นอยู่ และที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนสภาพสังคม เงื่อนไขทางสังคม กฎหมาย และวัฒนธรรมของประเทศที่อยู่ในอันดับต้น ๆ ของการมีเป้าหมายการไปทำงาน โดยเฉพาะ หากต้องไปทำงานที่ประเทศสิงคโปร์ และประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มที่ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจในอันดับ รอง ๆ ลงมา ซึ่งหากต้องไปปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพยังประเทศเหล่านี้แล้ว พวกเขาจะต้องปรับตัว ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของประเทศดังกล่าว ซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์นี้ควรนำมา เผยแพร่เป็นวิทยาทานแก่สาธารณชนได้ทราบและเรียนรู้ เพื่อการเตรียมพร้อมที่มีประสิทธิภาพ

9. จากผลการศึกษารุ่นนี้ สามารถกล่าวได้ว่า ยิ่งบุคคลมีการเตรียมความพร้อมให้กับ ตนเองมากเท่าใด ก็ยิ่งมีความคิดเห็นที่เป็นบวก หรือเห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ AEC มากยิ่งขึ้นเท่านั้น รวมทั้ง หากบุคคลยังมีการเตรียมตัวเองเพื่อสร้างความพร้อมมากเท่าใดก็ยิ่งเป็นการดี กับการพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ดังนั้นหากภาครัฐได้ พิจารณาและประมวลภาพเหล่านี้ อย่างรอบคอบแล้ว การดำเนินการเพื่อสร้างศักยภาพของการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรของ ประเทศ เพื่อรับมือและปรับตัวให้เหมาะสม เมื่อประเทศต้องก้าวเข้าสู่ AEC จึงเป็นสิ่งที่ภาครัฐและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะได้รับแรงจูงใจให้เกิดขึ้น ในสิ่งที่เป็โอกาสของการนำข้อตกลงต่าง ๆ ที่มี ระหว่างกันในกลุ่มประเทศ AEC มาทำความเข้าใจ และชี้แนะแนวทางที่จะทำให้นักุลากร ตลอดจน หน่วยงานต่าง ๆ สามารถเก็บเกี่ยว และพัฒนาทรัพยากรอันมีค่าร่วมกันของประเทศต่าง ๆ ในประชาคม AEC ให้เกิดขึ้นได้ ซึ่งจะช่วยให้แต่ละประเทศได้รับผลประโยชน์อันยิ่งใหญ่มหาศาล รวมทั้งส่งผลดีให้กับ ประชาชนชาวไทยในท้ายที่สุดนั่นเอง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษารุ่นต่อไป

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานการศึกษาวิจัยที่สามารถดำเนินการได้ในอนาคต น่าที่จะเป็นการ สํารวจความคิดเห็นจากหลายฝ่ายที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบทั้งทางบวก และทางลบ หลังจากที่ประเทศ ไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แล้ว สักระยะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นช่วงระยะเวลาที่ แดกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบ หรือประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้น แล้วนำมาเปรียบเทียบกับความคิดเห็น ที่ได้สำรวจไว้แล้วก่อนหน้านี้ที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ AEC โดยการนำเอาผลกระทบที่ศึกษาเพิ่มเติม เหล่านี้มาปรับปรุง พัฒนาแนวทางการดำเนินการในแต่ละด้านที่เป็นมิติต่าง ๆ ของประเทศให้มี ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เน้นการเจริญเติบโตที่ยั่งยืน และต่อเนื่องของบรรดาประเทศ ต่าง ๆ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตลอดจนประชาชนในแต่ละประเทศนั้น ๆ เป็นสำคัญ

ทั้งนี้ การเตรียมความพร้อมที่ได้รับข้อมูลจากนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์อาจจำเป็น จะต้องได้รับการตรวจสอบเพิ่มเติมเพื่อขยายการรับรู้หลังเปิด AEC แล้ว ว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นไป ในแนวทางที่เหมาะสม และครอบคลุมทักษะต่าง ๆ เพียงพอหรือไม่ นอกจากนี้ วิธีการที่ควรเตรียมความ พร้อมควรมีแนวทางอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จทัดเทียมกับความสามารถในทักษะด้านต่าง ๆ อย่างเช่นที่บุคลากรประเทศอื่น ๆ ใน กลุ่มประเทศ AEC มี หรือถูกคาดหวังว่าพึงมี หากต้องปฏิบัติงาน ร่วมกันในสถานที่ที่หลากหลายวัฒนธรรมและประเพณีเหล่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ โชคสุชาติ. 2553. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย. วารสาร มจร. วิชาการ. 14(27), 99-112.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2537. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรีทัศน์ พันธุ์บรรจง. 2545. กลยุทธ์การผลิต พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: วัฒนาการพิมพ์.
- พจมาน เตียวัฒน์รัฐติกาล. 2545. การบริหารและจัดการองค์การอุตสาหกรรม พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- พรนพ พุกกะพันธ์. 2544. ภาวะผู้นำและการจูงใจ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จามจุรีย์โปรดักท์.
- พรนารี โสภานบุตร. 2555. แนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม สาขาอุตสาหกรรม ระดับ ภาควิชาวิศวกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ) คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- เพ็ญแข แสงแก้ว. 2540. การวิจัยทางสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ฟีนีქซ์บุ๊คซิง.
- วิญญัติ สุทธิวิเศษ. 2546. ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสาร ความพึงพอใจ ขวัญและกำลังใจในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ, กรมประชาสัมพันธ์. 2554. ประเทศไทยกับอาเซียน. กรุงเทพฯ: กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- องค์ความรู้ “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”. 2555. [Online]. www.thai-aec.com
- อรรณพ สีสวานิช. 2554. ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน. สารนิพนธ์พัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับภูมิหลัง

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. ชั้นปีที่เรียน

1. ปี 1 2. ปี 2 3. ปี 3 4. ปี 4

3. ภูมิลำเนาเดิม

- กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ต่างจังหวัด (โปรดระบุ) _____

4. เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี

- ทำงานทันที เรียนต่อ ทั้งทำงานและเรียนต่อควบคู่กันไป

5. เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

- ทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม
 ทำงานในต่างประเทศ (โปรดระบุประเทศที่ต้องการไป _____)

6. ท่านเคยไปเที่ยวหรือไปธุระในประเทศกลุ่มอาเซียนมาก่อนหรือไม่

- ไม่เคย เคย (โปรดระบุประเทศ _____)

7. โปรดประเมินระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของท่านโดยรวม

- ไม่ดี ปานกลาง ดี ดีมาก

8. ท่านศึกษาภาษาอังกฤษด้วยวิธีใด (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. จากห้องเรียน
 2. จากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษา
 3. ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่างๆ (โปรดระบุ _____)

9. ท่านมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ AEC (ปีหน้า) ในระดับใด

1. มาก 2. ปานกลาง 3. น้อย 4. ไม่เตรียมเลย

ถ้าเตรียม ด้วยรูปแบบใด (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ
 2. ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม
 3. ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม
 4. ศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC (โปรดระบุภาษา _____)

5. ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC

เอกสารนี้เป็นเอกสารทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ศึกษาวิชาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม
7. ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียน โดยเน้นความทันสมัย สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี

10. ที่ผ่านมามีท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC จากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. โทรทัศน์
2. วิทยู
3. หนังสือพิมพ์ทั่วไป
4. วารสารและนิตยสารทั่วไป
5. สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์
6. สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต
7. ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยผู้สอน
8. ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา/ฝึกงาน ที่ไม่ใช่มาจากชั้นเรียน
9. จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน/เพื่อนร่วมงาน
10. อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

11. เนื้อหาข้อมูลด้านใดดังต่อไปนี้ที่ท่านคิดว่าท่านจะต้องพัฒนาปรับปรุงมากที่สุด เพื่อการเตรียมพร้อมหากต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อ AEC เปิดดำเนินการ (เรียงลำดับความสำคัญจาก 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 โดย 1 สำคัญมากที่สุด และ 6 สำคัญน้อยที่สุด)

1. วิชาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา
2. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้
3. ภาษาในการสื่อสาร
4. วัฒนธรรมประเพณี
5. กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ
6. บุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ

12. ระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

1. เห็นด้วยน้อย 2. เห็นด้วยปานกลาง
3. เห็นด้วยมาก 4. เห็นด้วยมากที่สุด

13. หากมีโอกาส ประเทศที่ท่านอยากไปทำงานด้วยมากที่สุดคือประเทศอะไร (นอกเหนือจากประเทศไทย) โปรดระบุ _____

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงตามที่ท่านทราบ (กรุณาตอบทุกข้อ)

คำถาม	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
1. ประเทศสมาชิกอาเซียนประกอบด้วยสมาชิก 9 ประเทศ ประชากรรวมกันประมาณ 600 ล้านคน และมี GDP รวมกันประมาณ 1.7 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ		
2. สมาชิกอาเซียนมีการจัดทำ Mutual Recognition Agreement (MRA) เพื่ออำนวยความสะดวกในการยอมรับคุณสมบัติของนักวิชาชีพที่สำคัญร่วมกัน เพื่อการถ่ายเทแรงงานฝีมือได้เสรีมากขึ้น		
3. การเข้าเมืองและเข้าไปทำงานของบุคคลยังคงต้องเป็นไปตามกฎระเบียบของแต่ละประเทศสมาชิก		
4. รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปีของประเทศสมาชิกอาเซียนที่สูงที่สุด คือ ประเทศสิงคโปร์ ขณะที่ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางถึงสูง โดยมีประเทศมาเลเซียเป็นประเทศเดียวที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันกับประเทศไทย		
5. ประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีในกลุ่มที่มีรายได้น้อย ประกอบด้วยประเทศ เวียดนาม ลาว กัมพูชา และพม่า		
6. แนวทางของ AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) ได้ตั้งเป้าไว้ให้แต่ละประเทศใน AEC มีจุดเด่นที่ต่างกัน โดยประเทศไทยเน้นที่สาขาการท่องเที่ยวและสาขาสุขภาพ ขณะที่สิงคโปร์เน้นสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาการบิน		
7. ประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในอาเซียนและมีชาวมุสลิมมากที่สุดในโลก		
8. ค่าจ้างแรงงานในประเทศกัมพูชาต่ำที่สุดในอาเซียน โดยรองลงมาคือประเทศเวียดนาม		
9. ภายในปี 2558 การเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างกันในกลุ่มประเทศ AEC ทำให้สามารถเพิ่มสัดส่วนการถือครองหุ้นของนักลงทุนได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70		
10. สินค้าของประเทศในกลุ่ม AEC สามารถเข้าสู่ตลาดไทยได้โดยไม่มีภาระภาษี ซึ่งอาจทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจของไทยต้องแข่งขันมากขึ้น		
11. ช่วงเวลาที่ผ่านมามาจนถึงปัจจุบัน พบว่า ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกไปยังประเทศในกลุ่ม AEC น้อยกว่าการนำเข้าจากกลุ่มนี้		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถาม	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
12. การเคลื่อนย้ายแรงงานจะสามารถทำได้อย่างเสรีขึ้น โดยอาจทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานมีฝีมือของไทยในประเทศที่ให้คำตอบแทนสูง ทั้งนี้แรงงานที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วมกันเท่านั้น		
13. สาขาอาชีพที่มีการตกลงให้เปิดเสรีด้านแรงงานตามข้อตกลงยอมรับคุณสมบัติร่วม ตัวอย่างเช่น วิศวกร พยาบาล สถาปนิก ด้านการสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และบัญชี		
14. การปรับปรุงสวัสดิการและอัตราค่าตอบแทนที่สูงขึ้น เป็นวิธีการหนึ่งในการที่ผู้ประกอบการจะสามารถดึงดูดแรงงานมีฝีมือไม่ให้ไปทำงานในต่างประเทศได้		
15. AEC จะมีผลกับเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศให้เข้าออกได้เสรีมากขึ้น ขณะที่ค่าเงินจะมีแนวโน้มที่มีเสถียรภาพมากขึ้น		
16. สาขาวิชาชีพแพทย์ และวิศวกร ไทยที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในประเทศไทยแล้ว สามารถได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศกลุ่ม AEC ได้โดยไม่ต้องจดทะเบียนเป็นแพทย์หรือวิศวกรวิชาชีพอาเซียน		
17. การจดทะเบียนและได้รับใบอนุญาตให้แพทย์และวิศวกรจากประเทศในกลุ่ม AEC ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อนก็ได้		
18. ประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่ในกลุ่มของประเทศที่ร่วมกันก่อตั้งแนวคิด AEC นี้ ตั้งแต่เริ่มแรก		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นการสอบถามการเตรียมความพร้อมที่ท่านมีอยู่ในปัจจุบันว่ามีมากน้อย

เพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

(5 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีมากที่สุด 4 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีมาก 3 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีปานกลาง / พอใช้ 2 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีน้อย 1 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีน้อยที่สุด)

ประเด็นพิจารณา	ระดับการเตรียมความพร้อม				
	5	4	3	2	1
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน					
1. ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย					
2. ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)					
3. การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย					
4. การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)					
5. การปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้					
6. ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้					
7. ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้					
8. ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทย					
9. ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นพิจารณา	ระดับการเตรียมความพร้อม				
	5	4	3	2	1
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร					
10. ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด					
11. ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน					
12. ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน					
13. ความรอบรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลาย					
ทักษะด้านวัฒนธรรม					
14. ความรอบรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน					
15. การยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC					
16. ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง					
17. ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC					
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ					
18. ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ					
19. ความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่					
20. ความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและความเครียดในสถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน					
21. ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่แตกต่าง					
22. ความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้า และพัฒนาประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่					
23. ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้